

4250
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १८ ग-१

Title श्रीरामचन्द्र पञ्चरत्नः

Author रामचन्द्र सोमप्रसादी

Extent ५२ पान Age सं-१८८४

Subject धर्म-पञ्चरत्न

नं. १८ ५-१

अथ श्रीरामचंद्रसोमयाजिकृतश्री
तरधानपद्धतिरामवायपेजप्रारंभः

नं. ४५३७

श्री. ध. व.

१

ॐ श्रीगणेशाय नमः । राधच्छतानि यथोवाच सह
तनुतनूजुषो नमस्वायां । भ्रमे वा या क्रियापगफल
दायिने स्तनोः श्रीधरमालवस्य शिवदासारव्याडु
रुख्याति तः संभ्राडाग्नि विंदा पयस्य जूनकः श्री ।
सूर्यदासोजति ॥ यन्मातु र्यज्ञसाविशोदशविशा
लान्द्यावलद्याः सृजन्याधातस्य सपद्रुतिरुतभु
जां रामो वसुनैमिये ॥ २ ॥ तत्र प्रथमं देहश्रु
तिः ॥ श्रुद्देहस्येव कर्मरायधिकारात् ॥ तत्र क
स्य वित्पायस्य संभावनायास्मृत्युक्त तत्तत्प्राप
श्रितैः प्राक्तदपत्नोदः ॥ आधिकारसत्यताहि

रा. वा. पे.

२

तागित्वस्योपपातकेषु गणानानु उक्तं प्रायश्चित्ति
 त्तं ॥ **यथा ॥** उपपातकशुद्धिः स्यादेव चांद्रायरो
 नवा ॥ पयसा वापि मासेन यारा केना शतवा पुनरि
 ति चतुर्द्धा द्यात्तव लप्तेन प्रायश्चित्तसुक्तं ॥ **एवमि**
ति प्रायश्चित्तगोवधं प्रायश्चित्तं माति दिश्यते ॥ त
द्य ॥ पंचगव्यां पिवन्ना द्यो मासमासीत्तस्य तः
 ॥ गोष्टे शयो मोनुगव - गो प्रदानेन शुद्धिर्वाति ॥
 कृष्णं ववाति कृष्णं वचरे द्वापिसमाहितः ॥ **दद्या**
त्रिरात्रं वा पोष्य सन्तु वृत्तं कथं तस्मै न्युक्तः ॥ इति च
तुष्टिगोवधमाचोदः ॥ तद्विप्रकारे सायं गोमू

श्री. धा. प.

२

त्रैगोमयदीर **कीयतमः ॥** ज्ञानति **दृष्टानिपिक्र**
त्रैगोशालायां नृमाशायान्तः प्रोतस्ता एवर्गा श्रुतंतीरनु
गच्छन्प्रविशन्तीरनु प्रविशन्संयतो मासमेवमासीतेत्ये
कं व्रतं ॥ मासगोष्ठ्ये शयोगोतु गामीतिवानुवर्तते ॥ पं
चगव्यस्यानेमासान्तिरंतरं कृष्टं समाचरेदित्यपरं ॥
कृष्टस्यानेति कृष्टं वाचरेदत्यनूर्ववदितितृतीयं ॥ त्रिरा
त्रं मुपवासं कृत्वा बुधमैकादश्यामासां तादृशीर्दशमा
सं दद्यादिति चतुर्थं ॥ एवमित्यतिदेशासामर्थ्या दुपपात
कांतरे गोवर्मवसनगोपरि चर्यादिभिर्गोविधमाधार
राधर्मैः कति प्रयै नूतनत्वमवगम्यते ॥ चांद्रायशाख्य

रा. वा. पे.

२

व्रतं पंचमं ॥ मासं पयो व्रतं षष्ठं ॥ पाराकां रव्यं सप्तमं
 ॥ इमानि सप्त व्रता त्यक्त्या चारं चांद्रायरांश्चरेद्वर्ष
 मिति वचनात्प्रत्यहं शक्नुयैतया विकल्पिताति ॥
 कामचारे तु एतद्व्रतं कुर्युपवाकिनो द्विजाः ॥ अ
 वकीरिणो वनेत्युद्धृत्य चांद्रायरां मथापि वेति मन्त्रं
 त्रैमासिकं दृष्टव्यं ॥ नवगोवधप्रायश्चित्तमेवमा
 सत्रययावदनुवर्त्यमानं विवदितं ॥ अनेन विधि
 नायस्तु गोघ्नो गांश्च नुगच्छति ॥ सगोहृत्याकृतं
 पापं त्रिभिर्मनुजैर्नृणां हन्तीति पूर्वतरश्लोकादव
 गम्यते ॥ प्रकृतं नुवन्तीराहृष्टमापदिसत्यामना

3
श्री. धा. प.

३

हितानि न्वेषा **यते मः** ॥ मित्रल्लिप्ता स प्रवती ॥ **आ**
नायदिनु मन्त्रं कर्त्तुमासिकं ॥ वन्सरादर्वी क्तुकाष्ठी ॥
जितिनाविशो योभिहितः ॥ कालेन्वा धाय कर्मा
णि कुर्याद्विप्रो विधानतः ॥ तदकुर्वन्स्त्रिरात्रे रात्रा
सिमासिविमुह्यति ॥ इति प्रतिमासं विरात्रव्रतं ॥
आवसण्या धाने पितैर्नैव विशेषो भ्यधायि ॥ कृ
तदारो गृहमेष्टो योनादध्या दुपासनं ॥ चांद्राय
रात्रिरेष्टं प्रतिमासं पयः पिबेदिति ॥ **अथ चांद्रा**
यरादि युक्तांगतानियमाः ॥ ब्रह्मचर्यं दद्यात्तां
तिर्दातं सत्यमकल्मषता ॥ **आहिंसा क्लेयमादुर्यं**

रा. वा. पे.

राम

३

दमश्चेति यमाः स्मृताः ॥ स्नानमौ तोष वासे ज्याः
 स्वाध्यायोपस्यति ग्रहाः ॥ नियमागुरुशुश्रूषा
 शौचाक्रौवप्रसाधताः ॥ ब्रह्मचर्यं सकलेंद्रियति
 ग्रहः उपस्यति ग्रहो लिंगनिग्रहो गोवलीवर्द्धत्या
 येनृष्ट्यगुक्तः ॥ अकल्कता अकुटिलता ॥ गोमू
 त्रे गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकमिति पंचगा
 व्यविधातं ॥ गोमूत्रं ताश्वरायाः श्वेताया
 श्वापि गोमयं ॥ ययः कांचितवराया नीलाया स्व
 तथा ॥ **दियुः** चतुर्वर्कस्मवरायाः सर्वकायिल
 मेव ॥ अलाभसर्ववराणां पंचगव्येष्ट्यं विधिः

8

शम
४

ग्रासतियमः पराशरोक्तः ॥ सायं तद्वादशग्रासाः प्रा-
 तः पंचदशस्मृताः ॥ चतुर्विंशतिरयाच्याः परंति
 रशतं स्मृतमिति ॥ आपस्तम्बेन तु अत्युक्तः ॥
 सायं द्वाविंशतिर्ग्रासाः प्रातः षड्विंशतिः स्मृताः ॥
 चतुर्विंशतिरयाच्याः परेति रशतास्त्रयः ॥ कुक्कुटोऽ-
 प्रमारास्तु यथावासं विदोन्मुखमिति ॥ अनयोः प-
 दयोः शक्रपेक्षो विकल्पः ॥ एवं पदकृत् ॥ यथा
 कथं विनिर्गुणाः प्राजापत्यो यमुच्यते ॥ प्राजापत्य
 कृष्योः पर्यायत्वं ॥ यथा कथं विदिति दंडाकलि-
 तवदावृत्या स्वस्थानविबुद्धावा ॥ स्वस्थानविबु-

५
श्री. धा. प.

५

श्री

द्विश्चानुलोम्यनप्रातिलोम्येनवा ॥ तत्रावृत्तिपक्षौवं
सिद्धोक्तः ॥ अहः प्रातरहर्तृक्तमहरेकमयाचितं ॥
अहरेकं वोपवास एवंचतुरहोपरो ॥ आनुलोम्येन
स्वस्थानविवृद्धिमन्तृक्तौ ॥ अहंप्रातरहसायं
अहमद्यादयाचितं ॥ अहंपरंचनाशनीयात्प्राजा
पत्यंचरन्दिजशति ॥ प्रातिलोम्येनस्वस्थानविवृ
द्धिस्तुवसिद्धोक्तौ ॥ प्रातिलोमंचरयुस्तुष्टाष्टचांद्रा
यरोगान्तरमिति ॥ तत्रजयादिरहितेषुदमत्रीशूद्रावि
षयोडि. गिरसादशितिः ॥ तस्माच्छुद्रसमासाद्यस
दाधर्मपदे स्थितं ॥ प्रायश्चित्तप्रदातव्यं जयहो

रा. वा. पे.

राम

५

मविवर्जितमिति ॥ जयादिद्युक्तपदस्तु पारिशो
 व्याद्यागयतयाचत्रैवरिक्तविषयो गौतमोक्तः
 ॥ यथा ॥ आध्यातः कृष्टं व्याख्यास्यामश्नुय
 क्रम्यानिष्टेदहनिरात्रावासीत्तद्विप्रकाशः सत्यं
 वदेदतायेनसंभावेनरौरवयो धाजयेनित्यं प्रथं
 जीतातुसवतमुदकोपस्यप्रति मापोहिष्टे तितिस्र
 मिः पावित्रवर्त्ताभिर्माजयीत हिरण्यवराः शचयः
 पावका इति श्रव्याभिरप्योदकतपरान्तमाहमाया
 महमायमहमायघुन्वतेतायसायुनवसवेसमौ
 ज्यायोम्यायसुविंदायवसुविंदसर्वविंदायतामः ॥

6
श्री. धा. व.
६

वारायसुपाराय महापाराय वारवादाय वारीवैक्र
वेतमीरुद्राय वषट्पतये महते देवाय त्र्यंबकायैक
वरायाधियतये हराय सर्वायेशानायोगाय वर
जिरो हृणिते कपर्दिने नमः सूर्यायादित्याय न
मो नीलग्रीवाय मितिकुंडाय नमः कृष्णाय विंगला
य नमो ज्येष्ठाय वरुणाय द्राय हरिकेशायोर्ध्वरेत
से नमः सत्याय पावकाय पावक वरारिय कामा
य कामरूपिरो नमो दीप्तायाः दीप्तरूपिरो नमस्ती
क्षाय तीक्ष्णरूपिरो नमः सौम्याय सुपुरुषाय
महापुरुषाय मध्यमपुरुषोत्तमपुरुषाय ब्रह्म

रा. वा. ये.

राम
६

चारिणो नमश्चंद्रललाटा यकृत्तिवाससे नमश्ति
 ॥ तप्या एते देवादिभ्योऽपस्या नमो नृणा एवाज्या
 रुन्त्यो द्वादशरात्रस्यांते चरुं शनपयित्वेताभ्या
 देवताभ्या जुहुयाद्ग्नये स्वाहा ॥ सोमाय स्वा
 हा ग्नीषोमाभ्या मिंद्राग्निभ्या मिंद्राय विश्वे
 भ्यो देवेभ्यो ब्रह्मरो प्रजापतयेऽग्नयेऽसिधु
 क्त इत्येते द्वाह्नराभोजनमिति ॥ यो महतो
 प्येनसः क्षिप्रमेकैर्नैव कृष्टे रा मुच्येयमित्ये
 वं कामयेन सोऽह्निकर्म ॥ वैश्वप्रजापतयेऽसिधु

7

म. वा. वे.

राम
७

हे इति देश प्राप्ता पवासो प्रतिदिहः ॥ एकैकं या
 समं नीया ज्य हारिणी वीरिणी पूर्ववत् ॥ अहं चोप
 वस दंत्य मतिह्य चरन्ति नृशति ॥ मन्त्रं नृपा
 णि श्रान्ना दल्पत्वा चरन्ति विषय ॥ पाराकल
 त्वां नृ ॥ द्वादशाहा पवासन पाराकः पुरि कीर्ति
 शति ॥ चांद्रायरां नृ ॥ निथि बुद्ध्या चरेत्यिदं नृ
 शक्नो शिष्यं ड संमिता नृ ॥ एकैकं हासयेत्यिदं
 कृष्णं चांद्रायरां चरन् ॥ शक्नो कृष्ण इति च यदा वि
 शयः ॥ निथि बुद्ध्या चरेत्यिदं नृ ॥ निथि बुद्ध्या
 रांडा मितपिंडं द्वादहासौ ततश्च पंचदश्यां पंचदश

8

श्री. धा. व.
८

ग्रासानशित्वा हृस्मप्रतिपदिचतुर्दशग्रासानक्षी स. वा. पे.
यादित्येकेकह्रासः ॥ दशेनूपवासः ॥ एतद्यव
मध्यं ॥ यदातुहृस्मप्रतिपदमारभ्यचतुर्दशा
दिग्रासह्रासेनदशोपवासेनशुक्लप्रतिपदादि
तथैवबृह्माक्रियतेतदापिपीलिकमध्यं ॥ तिथि
बृद्धिह्रासाभ्याम्रासबृद्धिह्रासौ ॥ गौतमेनतुवि
शेषोदाशितः ॥ श्रवोभृतापौराणसीमुपवसेदा
य्यायस्वसतेपयांसिनवोतव इतिचेत्तात्रिस्तर्प
रामाज्यहोमोहवियश्चानुमंत्ररामुपस्थानंच
चंद्रमस ॥ यद्देवादेवहेडमितिचवतस्त्रभिराज्यं

राम
८

ऊरुया देवकृतस्येन स इति च समिद्धिः ॥ ओं भूर्भुवः
 स्वः तयः सन्त्ययः श्रीः ऊर्क ईदं ॥ ओं जः तेजः
 पुरुषः धर्मः शिव इत्येते ग्रासानुमंत्रणाः ॥ प्रति
 मंत्रं मनसः नमः स्यात्तेन सवन्ते ते देव्यासंभुजी
 न ॥ तेषां ॥ वरुभैक्षसंस्तुकरायावकृष्णकपयो
 दविबुधतमूलफलोदकानि हवीष्यन्नरोन्नरप्रश
 स्तानि ॥ तेनैव च ग्रासप्रमाराणां मास्याधिकार इति
 द्विशुविषयमुक्तं ॥ तेषां शिष्येण्डमित्तग्रासमुक्त
 शक्तोद्भवद्रव्ये पिष्टटिकादिना शिष्येण्डमित्तत्वं
 संपाद्यते ॥ ककुटोडामलकादिग्रासप्रमाराणामित्तु

श्री. धा. प.
८

स्मृत्यन्तरोक्ता निशक्तिविषयाणि ॥ विष्णुन्तरेक्षां
 द्रायरांयाज्ञवल्क्य एवाहयथाकथं विन्येडानां च
 त्वारिंशच्छतद्वयं ॥ मासेनैवोपभुंजीत चांद्रायणाम
 प्यापरं ॥ त्रिंशदिनेषु प्रत्यहमष्टाष्टमासा भवन्ति ॥
 तान् मध्याह्ने मध्याह्ने रनीयात् ॥ चतुरो वा प्रातस्त
 साधमेकस्मिन् हनि चतुरो वा पूरस्मिन् द्वादशोतिवा
 एकाह रूपो व्याप रस्मिन् द्वादशोतिवेत्यादिविधि
 नाम न्यूनमया शन्नपेक्षया ॥ कृष्णचांद्रायणसा
 धारणाति कर्त्तव्यतान् ॥ कृष्णशिवरास्नायी ॥
 कृष्णचांद्रायणतथा ॥ पवित्राणि जपेत्पिंडान्नाय

रा. वा. वे.

राम
८

आचाभिर्मंत्रयेत् ॥ तप्तहृष्टे तप्तसहस्रनौथीनिमः
 तुताविशेषोदार्शितः ॥ शरवेन त्रुत्रिर्दिवा त्रिर्निशी
 न्निषद्वाताशक्तविषयप्रायुक्तानि ॥ स्नानं द्विका
 लमेव स्यात्त्रिकालवादिजन्मनः ॥ इति श्रुत्वा शक्तैस्त
 नदयमेवोक्त ॥ एकवासाश्वरेद्भक्तस्नात्वा वासो
 नपीडयेदिति गार्गाः ॥ स्नाने हारीतो विशेषमा
 ह ॥ अवरं शुद्धवनीभिः स्नात्वा च मर्षदगामंतर्ज
 ले जपित्वा धौतमहतं वासः परिधाय साम्प्रामोम्ये
 नादिमुपतिष्ठेत् ॥ सावीत्रिवाजपेन्नित्यं पवि
 त्राणां च शक्तैस्त इति मन्त्रैः ॥ गौतमोक्तं यथोक्तं

श्री. धा. प.
१०

धाजययोः पवित्रोपलक्षकत्वमित्यनघीतसाक्षात्
गायत्र्याद्यन्यतपवित्रजपविकल्पः तथा महाव्याह
निभिर्होमः कर्तव्यः स्य यमन्वहमित्युत्तेर्नमो हमा
येत्यादिर्विकल्पः ॥ स्वात्पोपनिष्टे दादिव्यं सौरीभि
स्तृकृतां जलिरिति वैशंपायनोक्तैरुपस्थानमंत्रवि
कल्पः ॥ एवमन्येष्वपि विरोधेषु विकल्पोऽविरो
धिषु समुच्चयः ॥ तथा जपसंख्यायां विकल्पस्ते
नोक्तः ॥ सख्यं विरजं चैव तप्या चैवाच्च मयसां ॥
गायत्रीवाजयेवीथवित्रावेदमातरं ॥ शतमष्टु
शतं वापितप्ययेन्यत्तदेवता ॥ मनुष्याणां श्री

रा. वा. वे.

राम
१०

वभ्रत्तानिग्रराग्यशिरसान्ततइति यमोभुक्तौवि
 शेषमाह॥ अंगुल्यग्रेस्मिन्नपिंडंगा यत्रावाभि म
 त्रिनं॥ आश्या चम्यततः कुर्यादित्यस्याप्यभि मंत्र
 शामिति॥ आध्यायस्वस्तपयांसीत्यादिभिः पिंड
 करणान्पूर्वहविष्याभि मंत्रां समुधीयतेभिन्न
 कार्यत्वात्॥ व्रतानुष्ठानान्पूर्वयुः सायाह्नके श
 वपतादि वनरूपग्राहं॥ यदाहविष्कः॥ सर्वपा
 पेयु सर्वेषां व्रतानां विधि पूर्वकं॥ ग्रहाणां संप्रवक्ष्य
 मियायश्चित्ते विकीर्षिते॥ दितांते तत्त्वरोमादीत्या
 वाप्यस्तान्माचरेत्॥ भस्मगोपूयमृधे॥ लिपंचगया

श्री. धा. प.
११

दिकल्पितैः॥ मलापकर्षरांग्राहंवाक्यश्रीचौपय
मुद्रये॥ दंतधावनपूर्वरापंचगव्येसंयुतं॥ व्र
तंनिशामुखेग्राहंवाहिसारंकदप्रति॥ आचम्य
तःपरंमौनीध्यायतुडुक्कृतमात्मनः॥ मनःसं
तापनंतीवमुद्धहेत्स्तोकमुत्ततश्चि॥ एतदेवास्त्रि
याःकार्यकेशवपनवर्जमितिबौधायनः॥ हा
रीतोवपनानिष्टाविशोयमाह॥ केशानोरत्न
राग्यंनुदिगुरांव्रतमाचरेत्॥ दिगुराव्रतम्रावी
रोददिरागदिगुरागमवेदिनि॥ विद्वद्विप्रनृप
स्त्रीरागमव्यतकेशवापन॥ अतमहापातकेनो

रा. वा. वे.

राम
११

गोहंतुश्चावकीर्तिर्न इति स्मरदागाधपतं महापात
कादिदोषाभिप्रायमेव ॥ तच्च कक्षारोमाशीरवा
वर्जामिति वसिष्ठोक्तं ॥ अभ्युदयार्थे च वपनाभा
वः ॥ जावालो विशेषमाह ॥ आरभे सर्वकृष्णं
समाप्तौ च विशेषतः ॥ आज्येनैव हि शालाग्नौ
जुयाद्वाहतीः पृथक् ॥ श्नाद्धं कुर्याद्विज्ञाते तु गो
हिररायादिदक्षिराग इति ॥ यमोप्याह ॥ पश्चात्तां
यो निवृत्तिश्च स्नानं चाग्नौ दत्तं ॥ नैमित्तिका
नां सर्वेषां तथा वैवानुकीर्तनमिति ॥ तथा ॥ गा
त्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांदूलमनुलेपनं ॥ व्रतस्थोव

श्री. धा. प.

१२

७

वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यद्वलरागकृदिनि ॥ अथ प्राजाप
त्यादि प्रत्याम्नायाः ॥ प्राजापत्यक्रिया शक्नो
धेनुदद्याद्विजोत्तमे ॥ धेनेरभावे दातव्यमूल्यं ॥
तुल्यं न संशयः ॥ गवामभावे निष्कं स्यात्तदर्द्धं वा
दएव वेति ॥ निष्कं सुवर्गं श्वत्वारः ३ त्पूवुः ॥ क
ष्टोयुततुगा यत्र्या उदवासस्तथैव च ॥ धेनुप्रदा
नं विप्राय सममेत च तुष्टयमिति पराशरः ॥ तथा
कृष्टो देव्यंतं चैव प्राणा याम शतत्रयं ॥ तिलहोम
सहस्रं तु वेदधारायशां तथेति ॥ त्रिमास प्रायश्चित्त
विषभूते दूयपाते शुभु सार्द्धं सप्तहृष्टाणि तत्प्रत्या

रा. वा. ये.

राम

१२

आयाश्च धेनुदवासादयस्तावन्त एव ॥ मासिक
 व्रतविषयेषु तस्माद्ब्राजापत्यद्वयं ॥ तावा
 नैव प्रत्याम्नायः ॥ चाद्रायराविषभृतेषु तरुप
 पातके प्राजापत्यत्रयं तदुद्भूतस्य तावन्तः प्रत्या
 म्नायः ॥ यन्तुक्तं ॥ अथो चाद्रायरो देयाः प्र
 त्याम्नायविधौ सदेति तद्वर्तितः पिपीलिको मध्या
 दिचाद्रायराप्रत्याम्नायविषयं ॥ प्राजापत्यस्य
 यदुपवासतुल्यत्वात्तद्देगुरायवानिहृष्टस्य ॥ चा
 द्रायरापराकृष्टातिहृष्टास्तु प्राजापत्यत्रया
 त्मकाः ॥ अथ भैकादशगर्वीदानसहितत्रिरात्रोप

रूप-३

श्री. धा. य.

१३

वासान्मकगोवधवर्तेल साङ्गैकादशप्राजापत्याः ॥ मा रा. वा. ये.
साययोवर्तेल साङ्गैप्राजापत्यद्वयं ॥ पराकस्यप्राजा
पत्यत्रयस्मृता ॥ तथातप्तकृष्टे ॥ निर्द्वैतस्याशक्त
स्यचान्यत्रप्रत्यास्नाय उक्तः ॥ विप्राद्वादशवाभोग्राः
पावकैश्चिस्तप्येवच ॥ अन्यावापावनीकाचिन्समा
न्याहुर्मनीधिरा इति ॥ तथा कृष्टे पंचानिकृष्टे
॥ त्रिगुणामहरहस्त्रिंशदेवं तृतीये चत्वारिंशवृत्तसे
त्रिगुणीन - गणि नत्रिगुणानगरीना ॥ इतिवाषा
ठः विंशतिः स्यात्पराके ॥ कृष्टे सांनपतारव्येभव
तियडधिकाविंशतिः सेवहीताद्वाभ्यां चांद्रायशा राम

१३

३

रव्येनपसिकुशवलोभोजयेद्विप्रमुरव्यानिनि॥ अ
 हरुहरिनि सर्वसंवध्यते॥ तृतीये इति कृच्छ्रनि
 कृच्छ्रे॥ अत्र प्राजापत्यदिवसाकलतया विद्यद्वि
 प्रारणाय ये भोजनं भवति॥ एवमन्यत्र॥ स्मृत्यर्थ
 सारे तु यावन्तो ह्यतिरग्नित्वस्यात्तीनास्तावन्ति चांश
 यशानि प्रायश्चित्तमुक्तं॥ केचित्तु॥ यावन्त्यहान्य
 तीनानि निरग्ने विप्रजन्मनः॥ तावन्ति कृच्छ्राणि
 रेहोम्यंदद्याद्यथाविधि॥ इत्यनग्नित्वप्रायोश्चित्त
 माहुः॥ तत्र दद्यादिति नोदतयाज्ञात्प्रारणोधिकरणां
 नत्वस्मिः॥ होम्योमेति वाग्निर्होत्रद्रव्यमेव यावदन्तर

14

श्री. ध. प.

१४

गित्व दिवसमवने व्यादीतां ॥ ते वां य जति त्वेनाञ्ज
 होतित्वादति प्रसंगाच्च ॥ ततो ररायोरा हरंरा ॥ त
 नाररिगालक्षरां छंदोगपरिशिष्टे ॥ अश्वत्थोयः श
 मीगर्भः प्रशस्तोर्ध्वसमुद्भवः ॥ तस्य या प्राङ्मुखी
 शाखा बोदीची बोद्धुं गा पिवा ॥ अररिगस्तत्तमयी
 प्रोक्ता तन्मयेवोत्तराररिगं ॥ शमीगर्भलक्षणं
 च ॥ संसक्तमूलोयः शम्यास शमीगर्भ उच्यते ॥
 तादृशाश्वत्थाभावेऽह ॥ अभावेगर्भस्येति कात्या
 यनोक्तेरश्वत्थः मात्रादाहररां ॥ ऊर्ध्वाभागादध
 राररिगः ॥ उपरिभागादुत्तराररिगः ॥ एकस्मात्

रा. वा. पे.

राय

१४

पृथुता

सुलखंडादरशि हयकल्पनेदक्षिराभागादध
रारशिः॥ उत्तरभागादुत्तरारशिः॥ तिर्यकशा
खासुतुम्भधरभागादधरारशिः॥ उपरिभागा
दुत्तरारशिः॥ तत्रापित्वभागः पृष्ठं मध्यभागस्तु
दरं॥ एवमुत्तरारशोः॥ चतुर्विंशतिरंगुल्युदैर्घ्यं
षडपि पार्थिवं॥ चत्वार उच्छ्रायो मानमरशयोः
परिकीर्तितं॥ अंगुल्युगुलिमानं तु यत्र यत्रोप
दिश्यते॥ तत्र तत्र बृहत्पर्वी नथि मिर्मि तु यासदे
तितियमः बृहत्पर्वी शिमध्यपर्वी तन्मूलग्रं
प्ययो यत्रांगुल्युनोदता तत्रांगुल्युस्य॥ अंगुलिनो

१५
श्रौ. धा. य.

१५

दत्तायां मंगुलीनां छंदो गानां परिशिष्टो न्ने रंगु रा. वा. वे.
धैररशिमानं ॥ वाजिनां लचलुर्विशान्तिदीर्घचि
विस्तारेणावदंगुला ॥ चलरंगुलसुत्से धाम्नारणी
याज्ञिकैः स्मृतैति यज्ञपाश्वर्वादंगुलिनारशिमा
नं ॥ यजमानेनोर्ध्वबाहुप्रपदोष्पतेन समस्थि
तेन वेत्ति पंचारन्निर्दश वितृप्तिर्विशान्तिशानांगु
लः पुरुष इति च सूत्राणां त्थोरुषस्य पंचमोऽंशो
रत्तिः ॥ तच्च लुर्विशोऽंशो गुलुमिति सूत्रोक्तश्चाय
पक्षः ॥ दानवावतात्वारंभरावरवररावतप्रमा
सोऽयं यजमानं घृतीयादिति परिभाषितत्वाद्यजमा

राम

१५

नमंगुलादि ॥ देखायात्रांगुलमानं ॥ आर्द्रसक्त
 धिराचैवाष्टांगीस्फाटितानप्या ॥ नहितायज
 मानानामरशिश्नोत्तरारशिरित्येवंदोषरत्तयो
 ररायोः शोषरां ॥ अथागत्यागारलक्षणां ॥
 गार्हपत्यस्यनुग्राग्विशामुदगदंशवागृहं ॥ तस्य
 दक्षिणाधारस्तत्रोक्तं ॥ प्रारवाग्वारंत्वर्ध्वप्राप्तं ॥ गार्
 हपत्यस्यानादष्टासु एकादशसु द्वादशसु मत्या
 वा आहवनीया धानस्यवक्ष्यमाद्यात्वात्तन्मध्य
 भावेन प्राग्वंशाहवनीयागारकरां ॥ तस्य प्राग्व
 रंस्तत्रोक्तं ॥ अथग्वारंत्वर्ध्वप्राप्तं ॥ विल्ला रदेर्ध्व

श्री. धा. प.
१६

मानेन गार्हपत्या गारे पात्रा सादन दक्षिणा गत्या ध्या
 न योग्यतया ॥ पूर्वै गारे न वेदिक रराणा त्विक्पवार
 योग्यतया र्थात्कार्ये ॥ तत्र प्रप्य मतः प्राची साय
 नं ॥ यथा समेशं कुं निरवाय शं कु संमितया रज्या
 मंडलं परिलिरव्यपन्न लेखयो शंकुग्रष्ठा यानि प
 तनि तत्र शंकुनिहंति सा प्राचीनि शुल्बे ॥ विशेष
 स्त्वस्मच्छुल्बवार्त्तिकादौ द्रष्टव्यं ॥ उदीची सा धनं
 च तत्रैव ॥ तदंतरं रज्ज्वाभ्यस्य पाशौ कृत्वा शंकुः
 पाशौ प्रातिसुच्य दक्षिणा यम्यमध्ये शंकुं निहंते
 वमुत्तरतः सोदीचीनि प्राग्मुदक्चूत्रांतद्वयस्य शं

रा. वा. पे.

राम
१६

कौःदैर्घ्यविस्ताराद्वाद्द्वयमित्युच्यते तत्रैव कृतवि
 द्वायोः श्रुतेषां शौचाग्नेमुच्यते दैर्घ्यविस्ताराद्द्वय
 संपातसंख्यातेरुक्तैकभागपंचभागमध्यमा
 कर्त्येत्तत्राग्नेयकोरागशंकुः ॥ एवमुत्तरत ईशान
 शंकुः ॥ विपर्यास्य उत्तरतो तैर्ऋत्या वायव्यशंकुः
 ॥ अथ मानवतुरशागारकरां ॥ अथ्याधिक
 री ॥ अथ्याधिकार इत्यादिभिः सूत्रैः कान्त्या यत
 निरूपित एवाधिकारी ॥ दाशमिहात्र संयोग्यः कु
 र्यादिग्नौ स्थिते ॥ परि वेत्ता स विज्ञेयः परि वित्ति
 स्तुष्ट्वजः ॥ परि वित्तिः परि वेत्ता तदकं गच्छते ध्रुवं

श्री. धा. प.
१७

॥ ज्येष्ठे श्राद्धाविहीने तु म्रयेयंत दनुजयः ॥ पितुः स
 न्यप्यनुज्ञानेनादधीनकदाचन ॥ पितर्यानाहिता
 ग्नावप्यादधीताप्यवासुतः ॥ अग्नि होत्रे च जुहुया
 दिति लोगादि कारिके निमंडनाद्येर्दक्षिणा ॥ अ
 स्माभिस्त्रयविशेषो दर्शितः ॥ देशान्तस्थ्यल्की
 वैकल्यशरानुसहोदरात् ॥ वेश्यानि सक्तपत्तिन
 शरदुल्यातिरोगिणाः जडमूकांधवधिरकुक्षवा
 मनकुंडकान् ॥ अतिवृद्धानभार्याश्रुक्थिसक्ता
 नृपस्यव ॥ धनवृद्धिप्रसक्ताः शकामनो कारिणा
 स्तस्तथा ॥ कुलदोन्मत्तचोराश्च परिविदन्त दुष्यन्ति

शः वा. पे.

शितः =

राम
२७

॥ तस्याक्तीवेदेशान्नरस्येवायनिने प्रव्रजिते तस्या ॥
 योगशास्त्रामियुक्ते च न दोषः परि वेदने ॥ व्यसना
 सक्तचित्तो वातास्ति को वाचदाग्रजः ॥ कनीयान्
 धर्मकाम रयेत् ॥ पितृव्यपुत्रसापत्न्यात्पर
 नारीसुतांस्तस्या ॥ दाराग्निहोत्रसंयोगेन दोषः प
 रि वेदने ॥ परनारीसुतानादत्तकादिभ्रातृन् ॥ तस्या
 च ॥ प्रैशितं च प्रैतीक्षेत्तवर्षत्रयमापित्वरन् ॥ शोधि
 तयशशरावास्त्र्यदा दत्ते समाचरेत् ॥ आतेपि पुन
 स्तस्मिन्वा दवाशुद्धे ये चरेत् ॥ आवसथ्यमताह
 त्याचेत्तयांयः प्रवर्त्तते ॥ सीताहिताग्निर्भवति प

18

श्री.धा.प.

१८

रिविहितस्तथोच्यते इति ॥ अथ कालनिरूपणं ॥
 अमावास्याया मग्न्या धेयमिति सूत्रेऽमावास्या
 शब्दः गौरायादित्या कर्केरागमुक्तप्रतिपत्त्यरोव्या
 ख्यातः ॥ इति प्रतिपदेकः कालः ॥ कृत्तिका रोहि
 राणीषु मृगशिरस्मि पूर्वफाल्गुनी च नारफाल्गुनी
 युवा ॥ अत्र यस्मिन्काले चंद्रमाः कृत्तिकादिनक्ष
 त्रसंयुक्तः तस्य मुख्यः कृत्तिका रोहि राणीषु मृगश
 शिरस्यष्टत्वादिवाहादौ फलाप्यंज्यातिः शा
 स्त्रोक्तार्द्रभोगादिस्तद्वनक्षत्रानयनं मनु
 मक्षेत्राणां मनादरोवा ॥ प्रतिग्रहला

श.वा.पे.

राम

१८

भकामस्य हस्त इति ब्राह्मरा विषय एवा लाभका
 मस्य क्षत्रियस्य ॥ निष्काम ब्राह्मरा स्ववसंतः
 ॥ ब्रह्मवर्चसकामस्यापि वसंतः ॥ तच्च ब्राह्म
 रा विषयमेवेति सकामनिष्कामयो ब्राह्म
 रा यो वसंतः ॥ ग्रीष्मक्षत्रियस्य ॥ श्रीकाम
 विप्रक्षत्रविशंवर्ग्यः ॥ वैश्यस्य वर्याः र
 थकारस्यापि वर्याः ॥ सत्वा धातुं वैकल्पिकं
 मययदेवैतं कौदाचयज्ञ उपतमे दद्यात् ग्रीष्मा
 दधीनेति श्रुतेः ॥ क्षत्रियाद्दृष्ट्या यां जानोमा
 हियः ॥ वैश्येयज्ञस्य यां जानाकरिणी ॥ मा

श्री. धा. प.

१८

हि यो रागकरि रागं जानौ रथ कारो रू द्वा र उ ह्यते ॥
न त र थ क र रा यो गा द न्यो पि ॥ रू टे यो गा प हारि
त्वात् ॥ र का र स्या धा न नि ध नं च ना भा वा दि नि वा
स्त्वे इ ति सू त्रा रा ग क रो रा र थ का र स्या धा न मा त्रे
धि का रो ना न्य त्रे ति ए का व्या ख्या कृ ता ॥ आ धा नि
ति श्रु त्त स्या स्ती व द च ॥ श्रु त्त स्य ॥ म स्तु श्रु त्त स्यो ति
लि ङ्ग द र्श ना दु त्त र क र्म स च प्य धि का र इ त्य प रां व्या
ख्या कृ ता ॥ अ जा प श क मा भा वा ल रा गा दी ना म पि
व र्षा का लः ॥ अ त्र चानु श्रु ता श्रु ता दी नि त नू रू वि
रं ती ति ए थ कृ ए थ्य गं ड्गि क र्मा शि ॥ ते व्या मे क र

रा. वा. पे.

राम

१८

नरस्याप्यंगस्य प्रधानस्य वा उपचारिसांगस्य तस्या
 कृत्तिर्न तु प्रायश्चित्तं अनाम्ना नादं गन्धभावाश्च ॥
 अथ पात्राणि ॥ तत्र मंथनयंत्रं ॥ सारवद्धाखं च
 त्रामो विलीच प्रशस्यते ॥ रज्ज्वादिसारमयी
 द्वादशांगुलामध्ये धिक् विस्तृता सारवारपाशीण
 गन्धप्रोतलोह उभयतो हस्तधारणयोग्यदंडा
 उ विली ॥ तस्या द्वादशांगुलमुभयतो लोहवद्धम
 ग्नभागे उ विली च प्रवेशयोग्यप्रोतलोहोर्कोल
 किं चित्मध्यसंगृहीतमष्टाशिमूलभागे ध्यगुलस
 मचतुरश्रमं प्याद्वद्वेश योग्यमस्त्रिधा ॥ त

७०
श्री. धा. प.

२०

सं
प्याशागमिश्रगोक्षलमयं त्रिगुणां व्याममात्रं नेत्रं
॥ इति सारसिं मयं यंत्रं ॥ बाहुमात्राः सुवः पा
णिमात्रा उक्तरा स्वविलाहः समुखप्रसेकाम्
लेदंडाभवंति ॥ इति सूत्ररागैकं कतीनादृश्यः
ग्निहोत्रहवराणि ॥ पारिणीः करतले ॥ पुष्करं मुखं
॥ प्रसेको घृतादिस्त्रवरा प्राणाली मुखवादग्रग
ता ॥ तस्याहसचतुष्टयकारिता सुकृपुष्करस्य
यज्ञपाशैर्वप्राट्शतैस्तत्तासाप्रसेकैस्तह ॥
मूलतो धाररा दंडः त्वभागे मुखवरा तनेया
दिते प्रदेशे ॥ ईदृसीपालाशीज्जहः ॥ आश्वप्यु

रा. वा. पे

राम

२०

होनुपवेशानपीठ होतुषदनं ॥ वासरांष्ट्रयुती
 दक्षमुखं द्वादशमात्रं मृत्तावदानं वैकल्पिकं
 ॥ वाकुरोऽत्रादशी चत्तीचमसा चत्तीवामा
 शिन्नहरदो ॥ वाकुरोऽतर्द्धानकदोऽर्धपरि
 माराः ॥ द्वादशमात्रमञ्जलिपरिमारा जलग्रा
 हिवासागीचलीद्वादशमात्रञ्च ॥ उभयत्रावदा
 नायविलिख्यवद्वसरांस्वडवत्त ॥ वासरांचत्त
 रसचत्तरगुलखातमूलदंडसहितं कर्मविशेष
 अर्धपरिमाराप्ररागिताचमस ॥ इति ॥ अथ
 प्रथमप्रयोगे मातृपूजापूर्वकमाम्युदयिकं

जः प्राप्ते नीति श्रुत्या चानुष्ठाप्य प्राशन मात्रा
प्यमुज्जाताय विव्रियते ॥ यजमानस्य वै कल्पिकप
दाप्यावधारणमंत्राधाने ये वै कल्पिकाः ॥ स्तेरु
त्विक्प्रत्यायनमयावधारिता इति ॥ रुचिजामन्द
विजाचयजमानपुरुषाराणां प्रागुक्तं लक्षणाग्न्या
गारकराणां ॥ अशिखवपनवा ॥ ततः स्नातादिभ्यु
द्धत्या तसे अहते वस्त्रे परिधत्ते पत्नी च ॥ अहते अ
धौने इति कर्कः ॥ अधराय मंत्रः परिधास्या इति ॥
उत्तरीय मंत्रः युशसामे इति गृह्योक्तः ॥ पत्न्या स्न
सामेव ॥ इवाङ्गे गार्हपत्या गारे गार्हपत्यवरसाध

श्री. धा. प.
२४

नयथा ॥ अरतिस्तु रश्मस्तद्वर्षस्याग्नेः नो भवेत् ॥ रा. वा. ये.
रथ च अरति पश्चाच्चंद्राई इव ददिरागा इति यज्ञपार्श्वी
क्तैः ॥ परिमंडलो नर्घस्वरः तत्राप्यरतिरित्यनुवृत्त
हस्तमात्रतास्वरत्रयस्य गम्यते ॥ अरतिस्तु निष्क
तिष्ठे नमुष्टिनेति लोके ॥ अस्मिन्ध्यास्त्रे नुपचारति
रित्यादिस्तत्राच्चतुर्विंशत्यंगुला हस्त एवारतिः ॥
तत्रमंडलकरां ॥ मुकुवात्तिके ॥ कररायद्राष्ट
मांशांशुकररायद्रं नमंडलं ॥ आ मये चेतदा तुल्य
चतुरश्ररा तत्फलं ॥ समचतुरश्रकराणीं अंगु
लानि ॥ २४ ॥ तदङ्गं ॥ २२ ॥ तदष्टमांशाङ्गं ॥ २१ ॥

राम
२४

एतद्व्यकरायर्द्धं सांर्द्धं ॥ १३ ॥ अनेन व्यासार्द्धेन भ्रा
 मितं मंडलं हस्तमानं ॥ व्यासार्द्धवर्गवर्गाक्षेत्रफलं
 दशगुणान्मूलमिति कार्यः ॥ अल्यां न रत्नेन
 दायः ॥ नयस्वरपूर्वभागांता दृष्टा सुप्रक्राम
 कुशस्यस्वरपश्चाद्भागांता यथा भवति तया क
 र्त्तव्यं ॥ आधुनेव दिक्कुर्वानुसोमेत द्विपदी
 भवेत् ॥ अग्नौ त्रिपदकुर्वानिषु क्रमनिय
 मितः ॥ अतो नयस्वरमध्यां यस्य स्वरमध्या
 स्या यस्य प्रक्रमेयुः करणो नित्याग्निधारणव्रता
 तस्तन्ना हविष्वायसा चोक्त्या न्यत्र ते सुप्तं भवेत्

६

श्रौ. धा. प.

२५

र्थवौ रत्नासिकवेदिमध्योऽप्यथ र्थस्वरपातस्या। रा. वा. वे.
 नग्न्यगारयोश्चासंकीर्णानस्यादत्तस्तस्मिन्नाग्नि
 रिति शुद्धचस्त्रेऽग्निस्थानस्य रवरस्य प्रांस्य प्रांतो
 लक्ष्यते ॥ एतदर्थं च योगश्चेति मुल्वस्त्रं ॥ प्रक्र
 मश्चानियतः ॥ त्रिपदः कात्यायनेष्टः ॥ वितस्ति
 त्वयते ॥ पदमात्रे लोके ॥ पंचदशांगुली दशां
 गुली वा बोधायनोक्तः ॥ अनियतश्चापस्तं वार्त्तः
 ॥ तस्माद्येताविरोधः स्यात्तेन मानेन साधनं ॥
 एकादशा द्वादशमति सिद्धं प्रक्रमश्चाधानप
 नैषु तयमिध्याद्यं स्यमध्यं यावत्प्रक्रममातेषि

 राम
 २५

नविरोधः॥ गार्हपत्याहवनीययोरंतरं वष्टु
 सप्तध्रुवागंतुसमंत्रेधाविज्ज्यापरवित्तीय
 लक्ष्मणोददिरागयम्पतास्मिन्नाग्निरित्यत्र
 त्रैवष्टुनिमुख्यपक्षइतिश्रुत्ववार्तिकेनिर्णी
 तं॥ तत्रायंशुकारः॥ अग्नोरंतरं तु यं शोरेवेका
 दशल्लवाधिके॥ तर्थात्प्राच्यं कायत्तरत्रेजत्रनि
 र्यमुखात्तुजे॥ अंकाददिरागत्सत्तावत्यवाप्ययो
 भवेदिति॥ तिर्यग्गुराकखाकाकृतचिह्नं मध्यं
 परिकल्प्यप्राग्लेखामध्यमाभिन्ना॥ समांतरगतो
 कयोः॥ अशिकंककुटे त्वस्यददिरागोदत्तिमि

78

श्री. ध. प.
२६

मालिखेत ॥ निमिषमध्याह्नः सप्तमरेखादतिरागोऽद
गृतामवेत् ॥ अपि वीतरत्रिभागोनवारज्वाष्टर्वा
र्द्धचतुरश्रभूत्वा शोशयामग्निरिति विधत्तं तरे ॥
अत्रैवं रचना ॥ त्र्यंशो कुर्याद्दुदग्रे खं मत्स्याभ्यं
न त्रदक्षिणे ॥ त्र्यंशं प्रदक्षिणं च यः स्यात् स्यात्तु
न रज्ज्वारः ॥ अत्र प्रकारे द्वयेऽनयमध्याह्नस्य
स्वरमध्यं वा वन्मानं ॥ अत्र प्रकारे द्वयेऽपि विष
यस्थोत्तरत उत्कर इति ॥ यथा तर्क्यं दक्षिणात्तोऽ
यं स्यात्तथा शंस्या उत्तरत उत्करः ॥ एतच्च वेद्यं तो
पलक्षणा र्थमिति श्रुत्वा भारव्यादौ नारागिति ॥

रा. वा. वे.

राम
२५

तत्रेदक्षिरागुनौ धनुराकाररवरं यथा ॥ अग्रे
 मृदकेसाधनचांगुलैर्मध्यान्तर्मंडलं ॥ एको
 नविंशत्यानुकुर्याज्या प्राचीं द्विगुरांगंतरा ॥ अ
 त्रोदगधस्य त्यागः ॥ अयं मुखः पक्षः ॥ अ
 ष्ठादशांगुलैर्मध्याह्नौ चिह्नेऽस्काश्चिह्नि च
 नि ॥ अत्र जीवाशारे क्यदल हत शरस्य वर्गं द
 शाह तन्न वभिः विभजे दवा त्तमूलं प्रजायते का
 मुकस्य फलमिति प्रत्ययः कार्यः ॥ शस्ये च
 त्ररश्मसाधनं ॥ प्रागुदीच्य गुरांगानाभ्यां
 व्यासाद्भिन्नी कर्कयेत् ॥ कोशोऽयमत्र स्यात्

जिः

श्री. धा. प.

२७

लिख्यचतुरश्चतुर्गुणैरिति ॥ अत्रविशेषः ॥ वेदांग रा. वा. वे.
 लोहैर्जमानत्रिविस्तारत्रिमेखल ॥ अग्नीतामनुरूपः
 स्यात्परिधिः परिशील्यतः ॥ इति ॥ अयं परिधिः त्रै
 त्वाद्यर्हिमेखलापरपर्यायः ॥ गार्हपत्यं खरेडैर्योः
 यंचभूषसंस्काराः छंदोगेयजमाने तत्तद्भूषोक्तरीत्या
 चिह्नकरान्तसंस्काराः अग्नेश्च देवत्वाविशिष्टः
 तथ्यात्रवायुपुराणो ॥ कडनं पेयरां चैव तथैवोक्तै
 खतंसदा ॥ सहदेवपितृणां स्यादेवतातां विरुच्य
 ते ॥ इति ॥ प्रकृतयोरेवास्मादेवमयतेतत्तत्स्यो ॥ उत्पं
 नस्याग्नेस्तत्राधानं ॥ वैश्यन्कलाद्यनेतानाहित

स्त्रै

राम

२७

मग्निं हुतोन्निष्ठं वा दध्यान् ॥ आष्टाद्वि ॥ यत्रा
 न्नारोगाग्निस्तादृशान्महान्सोष्ठादिवा ॥ अतेशुग
 प्राप्नोत्यदृष्टया यजमानस्य ॥ अस्तमयसमीक्ष्य
 जमानः प्राङ्मुख उपविश्य ओं देवाः पितरः पितरो
 देवा यो ह मस्मि स संत्यजे ॥ यस्याह मस्मि न तमं त्र
 यामि स्वम इष्टुं स्वं श्रान्तुं स्वं हुतमस्त्विति देवा
 नाह्वयन्ति पूर्वोक्ते सायजमानो गाह्वयत्पागारं प्रावि
 शन्ति ॥ दक्षिणाक्षरेणायत्नी ॥ उभावर्गतेः पश्चिमं त
 उपविशतः ॥ पत्नी दक्षिणातो भवति ॥ अर्घ्यः
 पूर्वोक्तलक्षणेन शान् ॥ गर्भस्यात्वेच्छ सारस्यारराणि

१४

धाः

श्रौ. धा. प.

२८

रा. वा. वे.

तदभावेऽगमस्य श्रौतकर्मसारं न भूतस्याग्नौ
 योनिरूपे इमे अररागीप्रतिगृह्योतं ॥ नत्रेयमधरा
 इयमुत्तरेतियजमानायप्रयच्छतैतिकर्त्तुः ॥ अ
 धरीपत्न्यै उत्तरां यजमानायोत्तिकर्त्तयज्ञः ॥ सु
 क्तचैतत् ॥ उभयोः प्रवेशस्यसुचित्तत्वात् ॥ य
 ज्ञपाश्चैव ॥ अधरामरशिपत्नीविभयादुत्त
 रांपत्निः ॥ अग्न्याद्येय इति ॥ कर्त्तुस्तत्प्राधान्या
 दयजमायेत्युक्तत्वात् ॥ अररायेऽप्यव्यक्तिनि
 यमः ॥ अदोगैर्विशिष्यसर्वकर्मसु ब्रह्मरणाद
 दिराज्ञोवन्धुजमुक्तं होमादन्यत्रोदङ्मुखवत्ता

तमु

राम

२८

द्वे ॥ प्रत्ययोररराणयो यथार्थताञ्च ॥ अस्तमिते
 उत्सन्नये परकीयमानीयगार्हपत्यागारे निय
 मेनरात्रिवंधनं ॥ सानित्वजेसांस्थितेकर्मराय
 ग्नी घेदानं ॥ छंदोगानांचानुष्ठ्याप्रयनिर्वप्य
 त्रिवन्तिलाघायनसूत्राद्रत्नरागादक्षिणावारा
 वृवेषानं ॥ निरस्तः परावस्मुरित्यासनात्तराग
 निरसनं ॥ उदकस्पर्शः ॥ तृप्तीमुपवेशनं ॥ त
 वोपरिष्टाक्षपः ॥ एतत्तृप्तीमुपवेशनलक्षणा
 मन्त्रगाथि ॥ रोहितानुहुहरचर्मणिप्राग्ग्रीव
 उत्तरलोमनि आस्मृतभोक्तपरिमारास्थव्यक

श्री. धा. प.
२८

शेदकत्वात् ॥ प्रसूतित्रयेराभोजनस्य संभावतातीव
न्मानेन पात्रेरा चतुःश्रुत्वः तंडुलान्मत्वा प्रक्षिपति ॥
तां तंडुलान्निःप्रक्षाल्याभ्याहिते ऽग्नौ एकेन पात्रेरा
पवति ॥ छंदोगे यजमाने सोऽङ्गात्तृका ब्रह्मादयो ऽनग्री
धः श्रुत्वा रोमहर्षिजः कियार्त्किं यदोदतमादाय तेऽथ
विद्धुर्हन्तातीति भूमौ क्षिपेयुः ॥ ततो ध्वयुरासिक्ते
न ततो हस्तोदतस्य मध्यं प्रासेचताय निम्नं स्प्यातं
हृत्वा तत्र सारिषि चति ॥ छंदोगे यजमाने ब्रह्मराः
प्राग्वस्तस्या मुपवेशतं ॥ ततो ध्वयुराज्येनाभ्यर्त्तुका
सि श्रुत्वा न्य न्यीः सामि धावाभ्या दध्मति तिष्ठ

रा. वा. पे.

रा

राम
२८

त्सामिधाग्निं जुहोतृतेनिप्रथमं ॥ तंत्वा ॥ यविष्णो
 निदितीयां ॥ उपत्वाग्नेममेति नृत्तीयां ॥ उपविश्य
 सप्तसामिधाय ॥ जानवेदसे इति जपति त्रैस्यैरा ॥
 छंदोगे यजमाने सोऽज्ञान्त्वा ब्रह्मादयोऽनगती घञ्
 त्याक्त्वा कियदो दत्त हुता स्वाश्चत्थी यश्च गतो दि
 येयुः ॥ शेषं प्रास्यन्ति च ॥ वाजितियजमाने अदत्त
 स्य भूमिद्वेषाग्निदोषो नस्तः ॥ उद्भूता च नास्ति ॥
 अग्नीदेव चतुर्थः ॥ ततः श्रुत्वा र कृत्विजस्तप्राश्नं
 ति ॥ छंदोगे यजमान आचानेभ्य र कृत्विग्भ्यो द
 क्षिराणां ददाति यथा ॥ धनुतिस्वावत्सतरीश्च

श्री. धा. प. त्रसो॥ अग्निपदमन्त्रानतनुह आध्यवे॥ तिस्रो रा. वा. पे.
३. धेनु हीत्रे॥ त्रीनतनुह डङ्गात्रे॥ याष्ट॥ यनात
हानवो दुसमप्यप्रियमबुधसंयोगेत्यर्थः॥ तां
वष्टेहीमाग्नीध्राय ददाति॥ सर्वेभ्यश्च रथं कुं
उत्तेच ददाति॥ इति धानं जथमतं॥ शांडिल्यक
व्रह्मसोयाधेनुरुक्ता आध्यवेचाग्निपदोश्चक्रावुं
कृत्य सर्वेभ्यो दद्यादिति मन्यते॥ नत्र ब्रह्मं आ
नुष्ठाप्यस्येयंनेदक्षिराग्रातिगृह्यतां॥ एवम
त्येन्यः॥ साधारणीनुश्यं वो दक्षिराग्राचानुष्ठाप्य
स्य इति आदि॥ शंभुस्तु ब्रह्मो दत्त इत्यध्ययराह॥ राम

सम
३-

यजमानरुचिग्नो वरं ददाति ॥ गौर्वह्मिरास्य व
 रो ग्रामो राजश्यामो वैश्यस्येति पारस्करः ॥ ए
 तच्चातुष्ट्या शयं मातादि वरदातां तं अगत्या धाता
 दितात्सुर्वसंवत्सरं वा कुर्यात् ॥ अस्मित्यक्षे ॥ ति
 मरात्रि संयोगे ताशान नियमः अजं बंधतं जाग
 रणं वा बंधश्चेति चतुष्टयं ॥ अस्मिंश्च यक्षे तत्त एवा
 ग्ने स्ते ताग्रय आधीयन्ते ममभ्याः ॥ अस्मिन्नेव च
 यक्षे विशेषः ॥ आधातो नरकालमग्नि होत्र हो
 मकाले गार्हपत्येऽनुगतो ग्रामो दग्नि माहृत्य ते तच्चा
 तुष्ट्या शयमेदतं पत्न्य चतुरो ब्राह्मणा औजपित्वा त

31

श्री. धा. प.

३१

मेवाग्निविहृत्याग्नि होत्रं जुहुयात् ॥ पुनः स्वयोर रा. वा. वे.
 नेराहरां ॥ अस्मिंश्चातुष्टयाश्रये गुराविधित्वा न्मा
 नच्छृतासेक समिदा धात्वा दिनं भवति ॥ अथ प्रस्क
 ते ॥ रात्रौ यजमानस्यैकल्लिकं भोजनं वैकल्लि
 कं तस्यैव जागरां ॥ अग्नेश्च रात्रिं धाररां शक
 लेव गोमया पिंडैर्वतमिश्चितैः ॥ अल्पावशिष्टा
 यां रात्रौ तप्याग्नेरुपशमनं ॥ यदि नित्योदक्षिणा
 ग्निरतिप्रेतस्तदा तमग्निं दक्षिणातो वाजयेत् ॥ अ
 न्नगार्हपत्यस्थाने पारिसमूहनं ॥ उपलेपनं ॥ उ
 ल्लेखनं ॥ उद्धरामि निवृत्त्वा रः पदार्थः समाप्तिः ॥

राम

३१

अचास्त्रेयजमानेभ्युक्षरांतुपंचमंश्रौतंस्मा
 तंचितंत्रेरा॥ अत्वारत्रएवहिरायंनिधायमु
 वरमृदमासूप्रवाजमृदचखरपरिमारीतवृत्त
 कारतयान्युष्यप्रांतेषुक्षर्करानिवपति॥ हिराय
 परिमारोत्यत्रापीमृत्यमेधेसूत्रराण्यतमानं
 हिरायंभवति॥ मानंचगुंजाभिः॥ पंचाशच्छ
 र्कराःपञ्चान्पूर्वदद्याद्विसृजति॥ दक्षिणोत्तः
 खरस्यतेदशासप्तमपंचचेत्तियज्ञयाश्वेक्तिः
 पंचाशत्संख्याःशर्करास्युः॥ एताम्रपिसमां
 त्ररक्षयात्रनिवेशनेनवृत्ताकाराःकार्याः॥ एके

७२
श्री. धा. प.

३२

हिरण्यतिधानमयर्थाहुः ॥ ततः पुरस्तादद्यात्प्रकृतै
मेष्टेकादशमुवाद्यादशसुवामतिसिद्धेषुवाप्रक्रमे
युष्माहवनीयाप्यंचत्वारोभूतसंस्काराः श्रुत्वा रक्षे
मभ्युक्षराहिरण्यनिधानादिशर्करः निधानांत
पूर्ववत् ॥ स्वस्त्यसमचतुरस्रतोशर्कराराणां विसृ
तिताचविशेषः ॥ विनृतीयेददिरागाग्नेः स्थाने
प्रागुक्तं ॥ तत्रापि चत्वारोभूतसंस्काराः ॥ श्रुत्वा र
क्षे मभ्युक्षराहिरण्यनिधानादिशर्करानिधानांत
पूर्ववत् ॥ स्वस्त्यधनुराकारतादाविंशतिशर्क
रताचविशेषः ॥ संभारास्त्रिष्वपि विकल्पेनाततो

रा. वा. पे.

राम

३२

धर्षुर्धर्षजमातं प्रेय्यति वाचं यच्छाष्ट्रार्ण हुतेति
 ॥ अयमं यत्नमुदिते उदिने वा ॥ अनुदितं मंथ
 नापक्षे प्याहवतीया कुर्यामुदित एव ॥ हिरेस्वरस्य गार्हप
 पत्न्या द्रोगे मंथनाच्छदो गेयजमाते ब्रह्मा दक्षिणे
 माग्न्या यत्नताति गत्वा यच्चाग्निं मंथिष्यतः स्युः
 सतदक्षिरात आसनात्तुरागं दक्षिणा निस्थे इति र
 स्थे इति रस्तः परावसुरिति मंत्रेणा उदकं स्पृशेत् ३
 ॥ तास्मिन्नुपाविंशति ॥ आवमोः मदने सीदमीति ॥
 उपविश्य भूर्भुवः स्वर्हृत्स्यति ब्रह्मा हस्मानुष उं शि
 जयति ॥ एते घञ्जुषा पवशानमं स्यन्नापि ॥ इदं शा

डिल्यमते निहिते नो क्रियते न्येवामत्रैव ॥ ततो ध्यर्धुरग्नीचंद्रैष्य
 त्यश्चमानयेति ॥ अग्नीयुवानमश्नंतदभावे युवानंतदभावेन घ्रा
 हमानयति ॥ अन्नजपदीवाश्चमानयेति श्रेयः ॥ अन्नयनमात्रं त
 स्यात् ॥ ७ ॥ अस्मिन् श्रिते श्रमं प्यनं ॥ यान्युत्तमात्यंगुलानि तश्चिरश्रित्य
 ज्ञपाश्वोत्तपरायग्रभागस्य श्रीरत्नं ॥ अररायवयवामुच्छंदो
 गयविशिष्टोत्ताः ॥ मूर्द्धादिकराविक्राणिकंधराचा
 पिपंचमी ॥ अंगुष्ठमात्रायेतानि अंगुष्ठं वक्ष्यते ॥ अंगुष्ठ
 मात्रं हृदयं अंगुष्ठपुदरं स्मृतं ॥ एकांगुष्ठाकटिर्ज्ञेयादौ वसिष्ठो
 वगुल्यकं ॥ जतूजंघेचपादौ च चतुस्त्र्येकौ रथ्याक्रमं ॥ अरराय
 वयवासेतेया शिकेः परिकीर्तिताः ॥ यतनुस्वमिति प्रोक्तं देव

वन

दो

योनिस्तु न त्वजेदिनि न्यादिन गृह्येव च न तत्प्राङ्मुखाद्वस्यो य
स्यस्याध्वर्योः प्रागग्रायामररोगी स्यापितायां मूलभागा
वाग्रे भवतीति मूलादेवां मूलत्याग इत्यविरुद्धं ॥ अयं तु चैव
महवाजिनानां विशेषः ॥ यवाजिपरिशिष्टे यज्ञपाथे उत्ताना
प्राक्प्रशिरावेदिर्यथावेदिस्तथापुनः ॥ अथ ध्वर्युः प्राङ्मुखोऽस्य
येत्यत्यङ्कवराणां हिमा ॥ प्राङ्मुखो विततो यज्ञः प्राङ्मुखेनैव
क्षयते ॥ प्राक्प्रशिरातिना निपात्राणां तस्मात्प्रत्यक्षं स्वीयते
॥ हव्यवाङ्कुरां हव्यामीतः प्रत्यङ्मुखोऽस्वत् ॥ तमिच्छेत्पुन
रास्मंतं तस्मात्प्रत्यङ्मुखं स्वीयत इति प्रागग्रायामररोगी स्या
पतमुक्तं ॥ अथान्तर्द्वारं तद्वैवोत्तं दाररोगीः ॥ छंदोगपरिशि

श्री. धा. प.

२४

स्वा

वेठ ॥ ब्राह्मबुध्रे प्रमथारं ग्रंथादं कृत्वा विचक्षराः ॥ कृत्वा नितरा रा. वा. वे
 ग्रामरणि नहुध मुपरित्यसे दिनि उत्तर ग्रायां ऊररगेः स्या
 पतमुक्ते ॥ तत्पु रस्तादथा निष्येवो नरररगेः ॥ चात्रबु
 द्धे प्रमंथाय मिति तु समं ॥ स्वस्व शारवी यकल्पगृह्यप
 रिष्टा बुसारा नु कर्म प्रयेत्करं ॥ यश्मंरति ॥ न्यूनो वा य
 तिरिक्तो वा यः स्वशारवो हितो विधिः ॥ तेन च तनुया
 यज्ञं न कुर्यात्पारतंत्रिकमिति ॥ स्वशारवाश्च यमुत्सृज्य पर
 शाशाश्च यंचयः ॥ कर्त्तुमिच्छति दुर्मिधा मोघततस्य चेष्टि
 मिति चातत्र ॥ व्यामसा त्रेराने त्रेरा वितते न त्रतीयसा ॥
 त्रिभिर्वा वेष्टकैर्वेष्ट्या वममेः कर्म मध्यमोत्तथा ॥ चात्राग्रकी

राम

३४

लकाग्रस्यामौ विही मुदगायका विष्टं भाद्रारयेयत्रं त्रिकां पंचयतः
शुचिः ॥ धाराणां प्राङ्मुखस्य कजमनस्य तदशक्तौ त्वत्पस्याश्च
दोगेयजमानेन त्रिवृद्धे दद्यात्तत्रैराद्यात्रं पद्मोऽहं सांशुका इति
पत्नो मय्याति ॥ तद्यानैकयापि विना कायमाद्यानभायया
दिनो ॥ अकृतं तद्विज्ञानीयात्सर्वं निस्त्यामंति य इति विशेषः
॥ तत्र च दोगाः पूर्वमद्यत्पररायंते प्राच्यमेः स्याद्यद्याच्युति
रिति प्राच्यमृच्युतिरिति वाग्निभिरपि संयोजनीयं ॥ अत्रायं म
स्माकमुपदशः ॥ प्रमंथाधो धरा रायां निम्ना मूचा प्रना
लिका ॥ वह्नियती गभीरा द्रागास्त्रिमात्मनि पातयेत् ॥
च दोगेयजमानेन मन्थनस्यारंभे विशेषः ॥ प्रह्लाता राणा

श्री. धा. प.
३५

स्पृष्टाऽनरायोरिति प्रासाहसामन्तः क्षपत्रीति तच्चेष्टुत्रिरितराणी
तिपरिभावयात्रिगवित् ॥ अस्य प्रासाहः सामोभरद्वजत्रयः
॥ विराट्छन्दः ॥ अग्निर्देवता ॥ मन्थनारम्भे विनियोगः ॥ आपर
परायोः पा. डा. प. ॥ लाघायनस्तत्रकारमतोरायोरित्यादी
नियथोक्तानि सामानि ब्रह्मा गायति अर्धधुः श्रेविता च
धवा ॥ धानं अय्यमते नु यदा जाते धारवन्ती यं द्वि यमारो
वामदेव्यनिहिते यक्षा यज्ञीयं इति वामकायनमन्तात्वं
तदनारायोरित्यादीनां गानं किंचेत्तत्सामत्रयमानमे
व ॥ यानि वा धुः श्रेव्यति छंदोग एव यज्ञमाने ब्रह्मा
मन्थमाने गो अग्नि नर इति राक्षसरायसाश्चेत्यतएव

रा. वा. वे.

राम
३५

गर्गियेत् ॥ राशिमायसास इद्रुविः ॥ विराट्छंदः ॥ अग्नि
 देवता ॥ मध्यमानेग्नौगानेविनियोगः ॥ उं हा ५ ३ ५ हा ५ ३
 ५ हा ५ ३ ५ ॥ आ ४ ग्री ५ म ॥ नराः इदीराशधिति ॥ भी २ ३ २
 यरायोः ५ ॥ ० ई ३ २ ३ ४ ५ ॥ छंदोगएवयजमानेधूमउच्चि
 तेब्रह्मावेवस्तेधूमस्तएवतीतिम्यामसासग्निरग्येत् ॥ य
 मज्ञासोयमक्रुविः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ अग्निदेवता ॥
 मध्यमानेग्नौधूमोदयेगानेविनियोगः ॥ ओं त्वे रषा
 ओ ५ ३ ३ धू ४ म ४ ४ एव ४ ती ४ हा ५ ३ ५ ॥ ३ ५ ॥ जातेग्नौयज
 मानेभरंददाति ॥ त्रयं वरोध्य वै एव देय ॥ वरस्वरूपं सर्वमु
 क्तं ॥ कमेन सावरस्य संकल्पसुः ॥ वाग्यनिनियमात् ॥
 ९ वं

श्री. धा. प.

३६

चंदोगे यजमाने ब्रह्मा जाते नो रंधं तं रं दवे मा क्ते स ह न न सा ला रा वा पे.
 सकाय न म ते नु त चे वा र यं ती यं त त्र र धं त र स्य व सि ष्ठ क र विः ॥
 क कु बु त रा वृ ह ती षं दः ॥ इं द्रो दे व ता ॥ जा ते म्रौ गा ने वि नि यो गः ॥
 आ रा भि र त्वा र ष्च र र नो र ष्च र मो वा ऋ य म् ॥ त स्य जा त स्वा ग्रेः
 ब्रा ह्मा ण म ते द द्य श ति मं त्रे रा आ भि ष्ठा सो मु खे वा यु दा न य ज मा
 न स्य ॥ सं व त्स र चा तु व्वा ष्ये न तः स व नि द धी ते ति प क्ष ए त त्र
 भ व ति ॥ जा त सं यो गा त्र ॥ उ द्वा स क्त भ व त्थे वा त्स सं स्का र त्वा त्र
 ॥ अ मृतं ब्रा रा आ द द्य श ति त्र द्वा सो वा ष पा दा वं य ज मा न स्य
 पु न रा धे ये आ त्मं सं स्का र त्वा उ द्वा सो न भ व ति ॥ अ भि ष्ठा स क्त
 त्मा त्र ॥ त त उ त्प त्ता ग्रे द्दि मि र्ज लं तं ॥ चं दोगे य ज मा ने ज्व ली

शम

३६

गायि

तेनैव ब्रह्मादर्शिता विधि गायिसाः सत्रिर्गायति ॥ सान्नो गायीत्र्य
विः ॥ रहती चंदोग्निर्देवता स्रज्वलितेनौ गाने विनियोगैः ॥ ३० ॥ ५
दपशिपिगापत्रुपविपत्रपमापदरप ॥ ३१ ॥ ततोऽध्ययुर्गर्हि
पत्यसंभारेषु ज्वलतमग्निमादधाति ॥ श्रुर्विः स्वांत्वा देवानां
व्रतपते व्रतेना दधइति आंगिरोगोत्रे यजमाने ॥ श्रुर्विः रुश्रु
राणांत्वा देवानां मित्यादिना श्रुगोत्रे ॥ इतरगोत्रे तु श्रुर्विः आदि
त्यानांत्वा देवानां मित्यादिना ॥ श्रुर्विः वरुणास्यत्वा व्रतपते व्र
तेना दधइति न विवेयजमाने ॥ श्रुर्विः इन्द्रस्यत्वा व्रतपते इत्या
दिना तु राज्ञेये यजमाने ब्रह्मरौनव त्रियायां जाते ॥ श्रुर्विः
मनोऽक्षान्मा मरयो व्रतपतश्चादिना तु वैश्वे ॥ श्रुर्विः रुश्रु

आंगिर ५४९.

ज्ञाः

37

श्री. धा.प.
३७

रागांत्वादेवानामिति तुरथ कृतिवाजिनियजमाने त्राद्यर्धं रथं त्रसंगायै रा. वा. पे.
ति ब्रह्मरागं प्रेष्यति विकल्पेन ॥ विकल्पश्चायं चक्ष्यमासा प्रेष्यारा
समुदितानां सर्वसाधनां ॥ रथं तं रथं पूर्वमुक्तं ॥ ब्रह्मरागः प्रेषितगा
यनयत्ने उपांशुप्रयोगः क्रतेरिति परिभाषया उपांशु यजुषेति श्रु
ते वेदोपक्रमत्वाच्च साक्षां यजुर्वेदविधाज्ञा उपांशुगान्ते ॥ अथेष्टि
तश्चैर्गायति ॥ उदिते गृहे संतमजमग्नीधेदत्वा ततः पलाश
विकं कतकाष्मदी विल्वस्वदिरोडुं वराचतमपरिधि वृक्षस्योप
रिमितं प्रणयनीयं त्रिदूतमिति परिभाषितत्वादेकविंशतेरधि
कैः प्रत्ययं धीनवन् हतीत्येवं परिभाषित प्रकारेण त्रिदूतव
दैररतिमितैः काष्ठैः संपादितं पुंजमूलदे प्रोयावधि श्रित्या

राम
३७

प्रभागमुपयमनीयुः श्वरोप्यगृहीत्वाग्निमिधमकाद्युगतः
 मुह्यति॥ नत्विधमेनो ह्रस्वामुपयस्येति सूत्राच्चेदंप्रणायनम
 तः कथं त्रिष्टुप् न वदन्तु मपरिमितत्वं चेधमस्य॥ उच्यते॥ उह्र
 वरामवप्रणायनमेवष्टु॥ तथा च लाघा यनमूत्रं प्रणीयमा
 नं यथेक्षितमनुगच्छेदिति॥ छंदोगे यजमाने तु प्रादेश इयमि
 धमस्य प्रमारां परिक्लीर्तितमिति विशेषः॥ यजमानो नो
 यमानाग्रौ ह्युपयादे ह्युपेयात्तथा नुगच्छति॥ अथ सूक्त
 मंथनकालाहृतो युवात्तदभावेऽयुवात्तदभावे॥ न द्रात्वा
 पुनस्तुञ्जीयते॥ नयनं काले ध्वयुर्वामदेव्यं गायेति श्रेय्यति
 विकल्पेन॥ स च त्वेगानपक्षे रथं तरोक्ते युत्तरोपां सुसहता

श्रमि

श्रेयित

श्री. धा. व. वेत् ॥ छंदोगे यजमाने नुमनसा ॥ वामदेव्यस्य महोदेव ऋषि रा. वा. वे.
 ३८ गायत्री छंदः इन्द्रो देवता ह्रियमारोग्यौ गाने विनियोगः ॥
 ओं का ३५ या ५ न ५ आ ४ इयि ३ वा २३ आ ४ भु ४ वा ५ श. ता
 रयो ३५ २ हारयि २ छंदोगे यजमाने ब्रह्मा ग्म्या यत नानांद
 क्षिरात्त एवानुगच्छेत् ॥ निधीयमानस्य च दक्षिणसिंहे
 त् ॥ ततस्यापि ते गौ पूर्ववद्यजुषोपविशेत् ॥ इति धानं
 जयः ॥ शौडित्यश्च त्रैव यजुषोपवेशानमाह न पूर्वोक्ता
 वसुरे ॥ अथाश्रमाक्रमयतीति श्रुते रघुर्युर्विशोद्या
 दग्निमत्यस्मै दत्वाश्च दक्षिरा पूर्वपादनसंतीरानादिषु
 था च प्रांचत्वा वज्रं स्थापयति ॥ अथाभावे न डुहो ॥

राम

३८

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

श्री. धा. प.
१८

तत्र

मा
अथ यजमानस्तस्मात्परिक्रम्योदङ्गः यविश्वेधमष्टवद्विचिारंभरां
कुर्यात् ॥ द्यौरिवभूमा दधेइति त्रेस्वर्येराजयति ॥ इदं परिक्र
मरागादिजयांतं विकल्पितं ॥ आयंगोरित्यादिभिः सिद्धिभिः सार्य
राज्ञीभिर्धुभिरित्यंता मिरुपति द्युतेयजमानो विकल्पेन ॥ गार्हप
त्या उद्धृत्या धर्युर्द्विदिराग मिमादधाति संभारेषु ॥ नित्यपेक्षे
येसौ चातुष्प्राश्याग्निर्द्विदिराग संहृतमादधाति ॥ यत्र यज
मानो ध्यापयसिद्याद्यष्टैवांसभाम्याने पंचभसंस्कृता ब्रुधा
निर्मय्यसभ्यमादधाति ॥ संवत्सरचातुष्प्राश्या पक्षे चातुष्प्रा
श्याग्नेरेवोद्धृत्या धाने ॥ स्वस्त्यस्तमा ब्रुतो जैवात्तुक्के
चिह्नं संयादयंति ॥ प्रमासां चतुरन्वमाद् प्रादत्यत्र इति

रा. वा. वे.

स्व

राम
१८

मुल्लु सुत्राच्चतु रश्मनापुक्कुरुषा ॥ यजमानो गांदीव्यं हविर्ह
 त्विजः प्रेष्यति ॥ ते च गांपरागी त्तत्त्य द्यूतं रचयंती ॥ द्यूतं ध
 मश्चि लो कप्रसिद्धाः जितवज्ज्योः ॥ यथा यजमानो गांदीव्यं ददाति ॥
 ब्रह्म यथार्थं च भवेत्तदा चायतोक्तैः ॥ एतद्वृत्तं सभ्यां गं प्रभूराधा
 नेन भवति स्थितत्वात्सभ्यस्य ॥ सुहृद्विद्यां कालांतरेणा
 पिसंभवात्सु सभासूनं मित्तम्रा रभ्येव कर्तव्यं ॥ ततो रध्व
 युः श्रेयं तं गायति प्रेष्यति च ॥ ब्रह्मा च प्रेषित इयां सुसह
 ज्ञयेत् ॥ श्रेयं तस्य श्रेयं तत्र विवृणोती छंदः इन्द्रो देवता ॥
 अग्न्या धामे गाने विनि यो गः ॥ ॐ अठ मिश्र इव इवः ४ ४ ४ पर
 पर साद इठ उ ॥ इहोठ वापः वा इर इठ सु ५ ॥ ततो रध्व युर्वि

श्री. धा. प.

४.

रवंती यं प्रेक्ष्यति वा ॥ ब्रह्मा च प्रेक्षितः प्रेक्षत वद्वरयेत् ॥ वारवंती
 यसा म् इन्द्रं यथि गायत्री छंदो गतिर्देवता ॥ अग्न्या धानि गाने
 विनियोगः ॥ अरश्चं र नर त्वार उं र हो हार इरा डा ॥ ततो ध
 र्यु यज्ञायज्ञी यं गायति प्रेक्ष्यति वा ॥ ततः प्रेक्षितो ब्रह्मा प्रेक्षत
 यज्ञायज्ञी यं गायति ॥ यज्ञायज्ञी यसा म् अग्निर्वेषात रक्त विः
 ॥ ककु ब्रह्म वृहती छंदः ॥ अग्निर्देवता अग्न्या धानि गाने वि
 नियोगः ॥ ओं य ४ ज्ञा ३ य ५ ज्ञा ४ इ वा २ इ ग्रा या ५ ३ ॥ वार ३ ४ ५
 ॥ ततो ध्वर्यु रश्म मादा या गती न्द दिरो त द्वाद दिरां य दीत्यो द
 ग म्भ मुत्सृजति ॥ ऋतु नक्षत्र साम वयन चातुष्या प्रयजाग
 र्वो धर्म पूर्वा द्विचारं भगा सायरा दीर्घ वाक्यार्थादिति तव उपदार्था

रा. वा. पे.

 राम
४.

वैकल्पिकास्तत्रतत्रोक्ताः ॥ ततोऽध्वर्युः प्रसाहुतिं जुहोति यथा
 ॥ आज्यं स्यात्प्राणानिरुप्यगार्हपत्यो धि म्रयति ॥ होमसंबंधा
 द्वैकं कर्त्तुं शक्यं अवशो व्युत्पत्त्या वादिरं शक्यं च संमार्ष्टि ॥ आ
 ज्यमुदयुदास्यपवित्राभ्यासस्तृया वैदपस्कवेरायेतः पुराये
 नस्ककूरान्तया गृहीत्वाममिधमुपरिधारयन्नाहवतीयंग
 त्वातिष्ठत्समिधं दत्वा जुहोति ॥ स्यान्न उपविश्य दक्षिरां जा
 त्वाभ्ययजमानेनाचारज्ञः स्वाहेति जुहोति ॥ इदं प्रजापतयस
 श्चियजमानस्य त्यागः ॥ ततो यजमानो वरं ददामीति वा
 ग्विसर्गं कुर्वन्नध्वर्यवे वरं ददाति ॥ लाघापतोक्ते रचन्नक्ष
 यप्याथं स्यात् ॥ अथाध्वर्युरग्निं जुहोति ॥ तत्र होम्य

श्री. धा. प.

४१

ब्रह्मं यच्च ब्रह्मावित्तैवैवोक्तं ॥ तत्र यजमानस्य त्वंचरप्रवेशः ॥ सा रा. वा. पे.
 यं प्रातः साद्यासो यथा ॥ अंतररागीयराग्रीगत्वादक्षिरा न वा
 प्रदक्षिरा ॥ आहवनीयं परीत्योपविशति स्वस्थाने ॥ प्रत्यादक्षि
 रात्तो गार्हपत्यस्य पशुपविशति ॥ यजमानस्याचमनं ॥ अथ
 र्युः कूर्चं कुशात्वासाद्याहवनीयगार्हपत्यदक्षिरा गन्ती कृत्वा
 पराग्रीय र्युद्वयमधारमाहवनीयं पर्युक्षति ॥ अग्निहोत्री दो
 हयति गां धुद्वेति श्रेयरागं पुंवत्सामत्सद्रेगस्याल्यामार्यक
 तायां प्राचीं मुदीचीं वा ॥ दक्षिराया द्वा राप्रवेश्य पूर्वरागाहव
 नीयमाहवत्यगार्हपत्ये उत्तरतो गारात्रिरुत्वाधि श्रयति ॥
 त्तरा नो वावज्योत्या मिवापः पुनस्त्वज्योत्या भ्रते निधायं चि

 राम
४१

रुधासयति उदक्र ॥ वैककं तं सुवस्तु वं प्रतप्य पाशानरसं मा
 र्ति ॥ पुनः प्रतप्यो न्नेय्यामीत्याह ॥ ईं पुत्रयेति तिष्ठताय ॥
 जमानेनोक्तो चतुरः सुवातु त्रयसि ॥ उपरिसमिधं धारय
 गार्हपत्ये सामीयेतोपरिभावे माहवनीयं हरति मुखमा ॥
 त्रेकचंधारयत्तमध्ये निगृह्यो गृह्य जुहोति ॥ स्यान् उप
 विश्वसमिधमादधाति ॥ प्रदीप्तामभिजुहोति त्रसमी किंचि
 त्शेषं पात्रां नरेऽवसिच्य गार्हपत्यमेत्य पुनश्चतुरः सुवातु
 त्रयसि तसमिधं येवाहवनीयं नीत्वा त्रसमी किंचि जुहोति
 ॥ कुर्वेति धाय गार्हपत्या विक्षरां न द्वौ मेयते ॥ इति शेषा ॥
 वेकीकृत्य भूयसी मुत्तराह निक्षसीकृत्वा भूयिष्ठं क्वचिप

42

श्री-धा-प-
४२

दिशोऽप्यदिः प्रकम्प्य स्क्रवं कूर्चेनि धायो यमृज्य स्क्रवं कूर्चेनि
 मीर्ष्टि ॥ दक्षिणा त उक्तानं यज्ञो यवीत्येव ॥ अथ उपस्पृश्येत
 रथोऽप्युष्टिकामः स्थाल्याः स्क्रवेरात्तूस्मीदं देस्क्रवं शेष
 मन्नामिकयादिः प्राशपोऽथानिले द्वाचम्योऽन्ति चति ॥ तृती
 याम्पुडुदति चतुर्थी कूर्चे स्थाप्य त्रिभिर्विधि चति स्क्रव कृत्वा
 हवतीये प्रतप्य निदधाति ॥ समिधम्ना दधानि सर्वेषु यथा
 पर्युक्षितं त्यन्त्राग्न्युपस्थानं पर्युक्षरां प्राश्वत् ॥ तूस्मीमं चुषा
 शनं ॥ संचरविमोकः ॥ द्वादशाहं नेत हवीं विनिर्वपती
 निम्ना धानदिना त्रयोदशे दिमासे वा दिनीये मासे वा तृ
 तीये वा वरामास्ये वा संवत्सरं वा सघो वा न वेत्यष्टौ पक्षः

मासे

रा-वा-ये

तृ

तृ

राम
४२

॥ तत्र तिस्र इष्टयः ॥ अग्नये पवमानाय प्रथमा ॥ अग्नये पा
 वकाग्रये शुचये द्वितीया ॥ अदित्ये चरु तृतीया ॥ ते स्ये इय
 सु चैरिति संप्रदायः ॥ प्रांस्वायन प्रास्वायां त्रपां सु ॥ देवा इष्टी
 ॥ अग्नये शुक्कपालाय प्रथमा ॥ अदित्ये चरु द्वितीया ॥ त
 त्र प्रथमायां पवमानेष्टी अग्नये चाधानादि ब्राह्मणा तर्पणां
 ते विशेयः ॥ ते स्येवान्निषु प्रचारः ॥ पवमानेष्ट्या हं यक्ष्ये त
 त्र अग्निं पवमानमष्टाकपालेन पुरोडाशेनोपां सु इत्यादि दे
 वताभि ध्यानं यजमानस्य ॥ नात्र ब्रह्म वदुरां प्रकृतत्वात् ॥
 वाचस्पतिप्रैष सुस्यात् ॥ अदौ गेयजमाने ब्रह्म चे विशेयः
 ॥ ८ ॥ इष्ट्यादिषु सर्वेषु यजुषोपविशेत्पूर्वे यजमानात् ॥ अ

47

श्री. धा. प.
४३

रा. वा. ये.

हवतीयाभिमुखोवापरिधिसंध्यभिमुखोवास्तुगामिमुखोवा
उत्तरामिमुखोवाब्रह्माग्न्योरंतरायजमानस्यैवसंचरोनात्य
स्य ॥ ब्रह्मन्नायाप्रशोष्यामीत्यध्वरुरागेत्ते। ब्रह्मासविरप्रसू
तः प्रशायभूभुवः स्वः बृहस्पतिर्ब्रह्माहं मानुष उमितिनुमं
ब्रयेत्प्रशगिताप्रशायनादितदिमोकांतमौनीस्यात् ॥ ह
विष्णुदेहीतियजुरंतंवा ॥ अत्रपदोस्तंवयजुर्हरागादिअचुया
जसमिदातांतमौत्येव ॥ तेत्रध्वरुभ्यांकर्मिरीक्रियमाशोच
वायतएव ॥ अग्नयेपवमानाघजुष्टं गृह्णामीत्यध्वर्योविशि
यः ॥ ब्रह्मन्हविः प्रोक्षिष्यामीतिचोक्तं चंदोगब्रह्मासवित्प्र
सूतः परिगृह्णरागभूरित्यादि ॥ अग्नयेपवमानायत्वाजुष्टं

राम
४३

प्रोक्षामीत्य धर्योर्विशेषः ॥ छंदोगब्रह्मावेदिपरिपरिग्रहे
 सविष्टप्रस्तुतः परिगृह्याराभूरित्यादि ॥ इधमवर्हिः प्रोक्ष
 रागाभ्यनुज्ञाच पूर्ववत् ॥ प्राणादाने मियं पवमानं गच्छेति
 ॥ पंचदश सामिधेत्यः होतुः ॥ लक्ष्मिस्तमिधेनीरुवद्व्या
 होतुक्तः मीनि छंदोगब्रह्मा उंसविष्टप्रस्तुतोनुबुहिंभूरित्यादि पूर्व
 वदाह ॥ अग्निं पवमानामित्युपांशुस्वावहेत्युचैः ॥ देवा इ
 त्यादि होतुर्विशेषः ॥ उत्तमप्रयाजे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं
 स्वाहाग्निं पवमानं नमित्युपांशुस्वाहा देवा इत्यादि ॥ वार्ह
 द्यावाज्यभागे ॥ प्रधानयगेऽग्नये पवमाना येत्तुपांशुः अतु
 र्हीत्युचैः ॥ अग्न्यायुर्विः उष्टुनां दत्तुपांशुः उं इत्युचैः ॥

श्लो. धा. य.
४४

प्रेषितः॥ ये यजामहो ग्निं पवमानमग्ने एव स्व. पोषां वौषट् रा. वा. ये.
॥ ये यजामह लुनि वयद्गारा उच्चैः॥ अग्रग्रये स्विष्टकृते तु वृक्षे
हीति प्रेषितः॥ सहस्रवालसर्पः एव तोमित्यत्वाह॥ आग्नि
स्विष्टकृतं यजेति प्रेषितः ये यजामहो ग्निं स्विष्टकृतमया लग्नि
रग्नेः प्रिया धामात्यया द्वेभ्यः प्रिया धामात्यया लग्नेः पवमा
नस्य प्रिया धामात्यया देवा॥ सर्वत्र प्रधाना देवतोपां षुजु
बलां हविरग्निर्होता पुरोहितो धुरस्य विवर्षाशीः॥ स वेदय
श्मानुषाद्यौ॥ प्राशि त्रेष्टं देव ब्रह्मत्वे विशेषः॥ आहूय
यमासां प्राशि त्रं दृष्टुं नु मंत्रयेत्॥ मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रति
पुत्रयामीति ततश्चाचम्य गृहीतो देवस्य त्वा. हस्ताभ्यां प्रति

राम
४४

गृह्णातीति ॥ मृतवेदेष्टुणात्ययसार्थम् ॥ सर्वतोदंडं प्रत्य
 गं प्रशित्रं स्यापयति ॥ पृथिव्यास्त्वानामौसादयामीति
 अंगुष्ठानामिकाभ्यां आदाय दंतैस्सृष्टशान्निगिरेत् ॥ अग्रे
 द्यान्त्येन प्राश्नामीति आचम्योत्सियाशिं निदधात् ॥ इ
 दं स्याज्जवरे सादयामीति उत्करे पात्रे प्रक्षाल्य प्राक्स्थाय पन
 स्याने निदधात् ॥ येन पथावाग्राहते ते व प्रस्थापयेत् ॥ ने
 छंदोगब्रह्मादर्शेष्टौ सान्नाद्ये सन्निशारवापवित्रयोर्मर्ज
 येत् ॥ छंदोगयजमानश्च शारवापवित्रभावेत्तु पवित्रपा
 त्रेषां जनि आपो हि हेतित्वेव इतरेष्टिद्यपि मा जनिं स्यादि
 ति शांडिल्यायनपक्षः ॥ मार्जये यन्निति बह्वचनं यत्र बह्वर्क

राम
४५

॥ अधिकांशसमा एवं विभक्त्युभयाः ॥ विषमा सरूतरेष्टावैवै
 काधिकादेया ॥ कर्म्यागता पक्षे तु यजनीय प्रधानदेवतानां
 त्रित्वाद्ये प्रथमे योचत स उत्तरस्यां ॥ अधिकांशैवो एवं द्वाद
 शपक्षे च तु विंशति पक्षे च ॥ परमर्षिराजो मिनिता तु यष्ट्या
 येऽपरिमारा शिष्टस्य संख्या प्रतिषेधस्तच्छ्रुति त्वादित्या
 धिकरूपा एका देया षड्देया द्वादश देयाश्चतुर्विंशतिर्देयाः
 ॥ शतं देयं सत्त्वं देयं अपरिमितं देयं इति शाखांतरीयश्रुतौ
 अपरिमितं शब्दस्य परिमारा प्रतिषेधार्थत्वं संख्यांतरत्वं
 वा तत्संशये स्वयं वा घुत्प्राप्तं संख्यां च चं पूर्वपक्षीकृत्य स
 मुदा यत्र सिद्ध्या संख्यांतरविहितं अपरिमितं देयमित्य

श्री. धा. प.

४६

स्वस्यपितं ॥ **अथ** ॥ अनियमो वा विशेषो पदेशादि
 न्यधिकस्योऽपरिमितं देयमित्यस्य बहुत्वविधिपरत्वे
 विकित्तत्सहस्रान्मन्माधिकं वेति शंशयेऽर्वागपि बहुत्वं
 संभवादनियमं पूर्वपक्षीकृत्यापेक्षिकोपिवक्तव्यः सह
 स्रापेक्षया भवेत् ॥ तस्यातं नरनिर्देशात्सहस्रादधिके
 परिमितं शब्दो निरार्तिः ॥ एवं वाजिनां श्रुत्वाऽपि एवं
 द्वादश वाचतुर्विंशतिवैति भुत्वा भूयसीत्येति श्रुत्वा
 त्वाचतुर्विंशत्यपेक्षया भूयसीतामन्योदक्षिणा विधिः
 ॥ इति चत्वारोपक्षा इति युक्तं ॥ विभागस्तु पूर्वोक्तः ॥ अ
 न्येदो गेयजमानदक्षिणासु विशेषः ॥ सर्वेषु वाजस

रा. वा. पे.

व

राम

४६

नैपियक्षेष्टुवरोऽधिकः ॥ तथा ॥ धेतुमनद्राहंवत्सत्तरीव
 त्सत्तरमजंशरायात्रप्रथमायामिष्टावधिकंइयात् ॥ ३
 त्रयारपीष्टोःप्रत्येकं धेतुमनद्राहंवत्सत्तरंवाधिकेन
 पृथग्दद्यात् ॥ प्रवदज्जम्बुतुम्यएवर्त्तिगभ्यश्चदद्यात् ॥
 प्रथमयोपिष्टोःस्थानेआग्नेयो द्याकपालपक्षेप्रथमयो
 र्दक्षिणाःसमुच्चितादद्यात् ॥ अथयौगौरक्षीतिदक्षिणा
 यंमेविष्टोयः ॥ छंदोगब्रह्मातुश्चत्वाहयवत्तस्मिद्विष्टा
 मालभते ॥ प्रजापतेर्भागोक्षीतिवा ॥ अथवाप्रजापतेर्भा
 गोःसर्जस्यात्वयस्वानदेतोःस्यदित्यैत्वाप्राशापारोमेपा
 हि समातव्यानौमेपाह्युदानव्यानौमेपाहिगौरसर्जमवि
 ति=

श्री. धा. प.
४७

येहीति॥ ततो दक्षिरागसु यममानं वाचयेत्॥ प्रजापतिं रा. वा. पे.
त्वयाम्भसमक्षाद्दध्यासमागम्यागावो वरं वत्सतरी व
त्सतरमजं पूरापात्रं ददाति ब्रह्मन् ब्रह्मासि ब्रह्मरोत्वाहुता
ज्यमामाहि सीरुहुतो महं शिवो भवेत्यनुब्रूहीति॥ प्रयो
गांग दक्षिराग पक्षे गावा वित्यत्र निस्त्रोगा इति॥ इति द्वाद
शादि पक्षे अहं॥ अस्या इष्टे रेत्यागावो परादिक दक्षिराग
प्रतिगृह्यतामिति यजमानः॥ ब्रह्मन्यस्ते विभागस्ते त्वं
परिगृह्यारोत्यादि॥ छंदोग ब्रह्मानुयाज समिधमनुमं
त्रयते॥ देवसवित रेतं ते यज्ञ प्राहुर्वहस्यतये ब्रह्मणे॥
तेन यज्ञमवेत्यादि साध्यं दिनवत् इह मादयं तामित्युपां

राम
४७

सुप्रतिष्ठेन्युच्चैरिनिशेयः॥ दत्तायां च समिधितुं भूर्भुवः
 सर्वहृत्स्य निर्वृत्ता हं मानुष इत्युपांशु उमीन्युच्चैः॥ अ
 यवा सवित्र प्रसूतः प्रविष्टुं भरित्यादि साधारणानुमं
 ब्रह्ममेव कुर्यात्॥ अद्युष्य हने ग्नेः पवमानस्यो ज्जिति
 मित्याद्या हा अग्निः पवमानस्तमपनुदत्विति॥ सूक्त
 वाके॥ अग्निः पवमान इत्युपांशु इदं हविरित्युच्चैः र
 जुयतावी वृधतेत्युपांशु महोज्याय इत्युच्चैरुचतेत्युपां
 शु॥ यं दोगवत्पारा समिधस्ति स्रः प्रशाता विमोके क
 ते आहवनीयोभ्यादध्यात्॥ एधो व्येधियीमहि स्वाहेति
 प्रथमं॥ समिदसि समेधियीमहि स्वाहेति द्वितीया॥ य

48

श्री. धा. प.

४८

देन अन्नमावयं यद्वा न्यक्तमातिमानया समिधा वयं सर्वं
 तदप्यज्महेत्वा हेतिल्लतीयांतरा हवतीयमुपतिष्ठते
 ॥ अपो अथा च वारिष्यं सेन समगस्माहि ॥ पयस ॥ तम
 आगमं तं मासं अजवद्वसेति ॥ समाते - न्ये कामनेन
 पुनर्यजुषोपविशेदिति शांडिल्यः ॥ अस्या धैव्येष्टिषु प्र
 थमायां यजुषोपविशेदुत्तमायां समिध आदुधग
 गौतमः ॥ एषमिष्टिष्विति धानं जयः उभयं कुर्यादित्य
 र्थः ॥ द्वितीयोऽष्टौ देवताभिधाने आग्निपावकमष्टाकपा
 लेनाग्निं अविमष्टकपालेन ब्रीहिमयेन यवमयेन वायुह्ये
 देवतापदमुपांशु ॥ पात्रं सा दूतेषोऽष्टौ कपालानि द्वेपुरी

रा. वा. पे.

राम

४८

ग्निः

उपशाल्यै हविर्ग्रहरो प्रोक्षरो प्राणादाने देवता हृति उ
त्तमप्रयत्ने चानिन्यावकुस्यग्निः शुचेः अग्निर्दृश उपाशुस
र्वत्र दृष्टत्वं तावाज्यभागोसनः पावकश्चनेमित्यग्रे पावक
स्यानुवाक्या ॥ येयजामहेऽग्निं पावकमग्ने पावकरोचि
यावा इवौषद ॥ इति याज्या ॥ अग्निः शुचित्ततमः शुचि
र्विप्रः शुचिः केविः ॥ शुचीरोचतम्राहुतो मित्यनुवाक्या
निः शुचेः ॥ येयजामहेऽग्निं शुचिमुदग्ने शुचयस्त्रयशुक्रा
भाजंत इदं ते ॥ तव ज्योतीष्यर्वया इवौषद ॥ इति याज्या
स्विष्टरुदनुवाक्या ॥ साक्षात्त्वित्वा अभियुजः क्रतुर्देवाता
ममृत्तः ॥ अग्निस्त्रुचिश्च पशुमो ॥ याज्यानुप्रयाग्नेः पा

श्री. धा. प.

४८

X

वक्स्व प्रिया. न्यय ॥ लग्नेः शुभेः प्रिहविः अग्निमीलेषु
रोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतामरत्नधा तवां वौ ३ यट
इति ॥ यद्दक्षिरागापक्षे प्रयोगांगत्वेति प्रः कमंगित्वेन च
तसः वरत्त्वेक एवो मयोऽमुं दोगानां अत्र इहैव दीयते ॥
दोगेयजमानेन घेनुरन द्रान्चत्सतरीवत्सत रश्च धीयते
॥ एवं द्वादश चतुर्विंशति भूयश्चीपक्षाराणां विभागाः ॥
व्यूहनस्तत्तवाकादौ उपांशु देवताद्योक्तिः शेषं समं ॥
एतदिष्टिद्वयस्यानेन अग्नेयोऽष्टकपाल एव वा एकैवेष्टि
न देष्टिद्वयस्य समुच्चित्तदक्षिरागा इहैव वायादोषां शुभं च
यौगमिसक धाज्यानुवाक्यादि ॥ अथादिन्ये चरुः ॥

रा. वा. चे.

राम
४८

तत्रापि शाखायतो ज्ञया देवताय दोषां भुत्वं कपालोप
 वेद्यो द्रुसराया त्रीवं मयात्र सा दत्तं ॥ कसरां नै ईक्षरां ॥
 पवित्रवनि संवयतं ॥ उपसर्जनी ग्रहरां ॥ श्रुतेः कालं मः
 ॥ तस्यवाना मिमंशना मिवासना निरुत्तमंति ॥ प्रा
 रादनेदिति गद्ये त्यादि ॥ सर्वो विशेषः ॥ सप्तदश
 सामिद्येन्यः ॥ शो किये शस्तमीमही इष्टयु पाज्ञात्र
 हव्यवो इत्तं सवाद्यो मृतयो इममिद्रो अग्न इत्यादि १५
 यिमंतावा प्रज्यभागो ॥ अग्निनारायिममभवत्यो यमे
 व दिवेदिवे ॥ यशसंवीरवत्तमो ॥ इत्यागेयस्य ॥ गय
 स्थानो अमीव हावसवित्पुष्टिवर्द्धनः ॥ सुमित्रः सोमनो

त

श्री. धा. प. भवोऽश्नि सौ न्यस्यानुवाका ॥ प्रधानस्य उभत्वा मदिते मरुं रा. वा. पे.
 ५० हं देव्युपब्रुवो ॥ समृत्तीकामियोऽत्यत्वाह ॥ येयजुमहेऽ
 ५० दिति महीमूयु मानरं सव्रत ॥ नामृतस्य पत्नीमवसेकुंते
 म ॥ बुद्धिदत्ता मजरंती मुरुवी सुशामादिगामदिति सप्रगा
 ति ॥ बौद्धिदितियाज्या ॥ निवृत्तकृतो विराजो संयाज्ये प्रे
 द्रो अग्नेवीदिहि पुरोतो जस्रया सूर्या यविषु ॥ त्वा शसंत उ य
 यतिवाजो ॥ जयतां हविरिमे अग्नेवीततमानि हव्या जस्रो व
 क्षि देववात्सिमष्ट ॥ प्रतिनदं सरभीणि व्यंरूवौ ददिति दक्षि
 णाय ॥ धेनु रसीति विशेषः ॥ अस्वा इष्टे इयं धेनुर्दक्षिणा
 मया दत्ता कृत्स्नः यतिगृह्यतां इति ॥ ब्यूह ददृक्तवाकादा

राम

५०

पुष्पांशुवदितिनिर्देशः ॥ शेषं प्रकृतिवत् ॥ इत्यभावेत्तरु
 हविर्दक्षिणागतामभावः ॥ संवत्सरान्ते पितरु हविकररा
 यक्षेतावदग्नीनां धाररां ॥ तन्नन्नरु हविरिष्टयः ॥ तदन्तं
 तरं - नाप्यं द्वादशरात्रात् ॥ वाग्निनित्यधारित्वादित्त
 त्रु हविरस्ते चाग्निहोत्रहोमेत्यादि - वृत्तितरु हविषां प्राग
 ग्नीनाममिष्यन्नन्नान् प्राक्चरिहित्वा - वाससीयजमाने
 मधुर्यवेदयात् ॥ स्मृत्युक्तं शतब्राह्मणभोजनं ॥ अथ
 हिताग्निव्रतानि ॥ नावृत्तं वदेत् ॥ तन्निधिमयनुदेत् ॥
 अथ चारे श्रौतं स्मार्तं च प्रायश्चित्तमुभययो वदेत् ॥
 दुर्गंधकासुं तादध्यादग्निषु ॥ भूमौ गर्ते न यत्कृतिं हुं का

श्री. धा. प.

५१

क्षतमक्षये हवीसपक्वंतत् ॥ अग्निहोत्रार्थमुद्रतेष्वग्निस्था ॥ रा. वा. पे.
कु - - नपिते नृशतिकर्कः ॥ नाविम्वित्तां वुनपि - - - ॥ प
तभ्रतिः ॥ द्वादशमात्रं ब्रह्मचारी ॥ सर्वेषामगतीनां नित्यधा
री ॥ दीरहोमी ॥ अग्निसमीपे शायीत्येवं द्रतो यजमानः
स्यात् ॥ षड्वात्रिंशत्त्रयमपि वा ॥ ७ रुक्मधर्मश्चायं सोमा
धाने क्रत्वर्थ्यसमारोपे रावाध्यते ॥ ब्रह्मना नं नरंगार्हप
त्यसभ्ययोरेन नित्यधार्या ॥ पक्षे दक्षिराग्ने रवि ॥
प्राप्तश्चिपयः सर्वे नित्यभार्या ॥ - समियाश्च त्रयः ॥ नृप
- ब्रह्मिणः ॥ विजयाशना हवित्यः ॥ ग्रामशावे शयः ॥
इति श्रीरामचंद्रसेनयाज्ञिकिरचिते श्रीनरधाम

इति समाप्तम् ॥ छ ॥ श्रीरस्तु ॥ छ ॥ शुभमस्तु ॥
सम्बत् १८८४ वैश्वप्रभ २६ ॥ सम्पूर्णम् ॥ शुभवाचयेत्
लि. पुरोहितसाधुराममुलाज्जमलिरवारीमंदिरश्रीरक्षु
नाथजीपुस्तकालयः जम्हू